

UNȘII DIN TIMPUL SFÂRȘITULUI

Bună dimineața, adunare. Să vorbim cu Domnul nostru.

Stăpâne Doamne, Creatorul cerului și al pământului, Tu care ai hotărât timpul acesta în care să Te slujim, dorim să ne predăm inimile complet vocii Tale sfinte și lucrării Duhului Sfânt în noi, ca să ne poți împărtăși Cuvântul Tău. Dorința noastră este să devenim creștini mai buni, reprezentanții Tăi, credincioșii Tăi. Primește-ne în dimineața acestei zile, în timp ce Te ascultăm, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Puteți să ocupați loc.

Suntem fericiți să fim din nou aici, în dimineața aceasta, în slujba marelui Împărat. Ne pare rău că nu avem suficient loc pentru oameni, dar vom încerca și vom face tot ce vom putea, în aceste condiții.

Mulți au adus aici batiste și cereri ca să se facă rugăciune peste ele, iar eu le pun deoparte, dar nu pentru că le-aș ignora, fiindcă mă voi ruga pentru ele, dar îl aștept pe Duhul lui Dumnezeu pentru vindecare, pentru că așa îmi place să mă rog peste batiste și lucruri.

În ce privește cererile speciale, Billy mi le-a dat mie pe fiecare dintre ele. Sunt vreo trei sute și eu abia am părăsit încăperea. Le voi lua pe fiecare dintre ele cât voi putea de repede. Desigur, nu pot să le iau pe toate, dar când trebuie să iau una, spun: „Doamne, va fi aceasta sau va fi cealaltă?” Putem proceda numai în felul acesta pentru că fiecare dintre ei este în nevoie, au cereri reale și așteaptă să discutăm împreună, fără nici o îndoială. Mai rar, Duhul Sfânt poate spune una anume, iar eu citesc aceasta, dar cel mai des le iau la întâmplare.

În dimineața aceasta, vreau să-i salut pe cei care ne ascultă prin conexiune telefonică în diferite părți ale țării: la New York City, Beaumont, Texas; Prescott, Arizona; Tucson, Arizona; San Jose, California; Connecticut, Gainesville, Georgia și New Albany, Indiana. Vă salutăm pe toți în Numele Domnului Isus.

În dimineața aceasta, în Indiana este vreme frumoasă, iar noaptea trecută am avut o ploaie care a răcorit vremea.

Tabernacolul este plin și fiecare așteaptă cu nerăbdare lecția de școală duminicală,

iar eu sunt încredințat că peste toți vor fi turnate cele mai bogate binecuvântări ale lui Dumnezeu.

Nădăjduim ca foarte curând să putem avea un loc în care să ne putem aduna toți împreună, poate într-un cort mare, unde mă simt călăuzit să predic despre aceste ultime șapte urgii din Biblie.

Gândindu-mă la lecția aceasta mare, din această dimineață, eu L-am căutat pe Domnul și m-am gândit: „Ce aș putea spune?”, știind că acesta ar putea fi ultimul serviciu pe care-l vom mai avea vreodată, fiindcă venirea Domnului este atât de aproape!

Eu văd că după prezicerea făcută în California, acolo sunt case și locuri care se scufundă într-un ritm foarte rapid, de treizeci de țoli pe oră (șaptezeci și șase de centimetri), iar copacii se crapă și se rup pe dinăuntru. Ei nu știu ce determină aceasta, dar noi suntem la sfârșit. Vezi case de o sută de mii de dolari care se scufundă. Eu am titluri mari din ziar și fotografii, pe care aș vrea să le aduc deseară, fiindcă vreau să vorbesc despre ceva referitor la aceasta.

Deseară vom avea rugăciune pentru bolnavi. Să veniți în după-amiaza aceasta, la ora cinci, șase sau oricând este aceasta. Vom începe devreme, pentru ca oamenii să poată pleca devreme și să puteți primi numere de rugăciune, pentru că dacă va fi cu voia Domnului, deseară ne vom ruga pentru bolnavi.

După ce m-am gândit mult ce anume ar trebui să facem, deoarece știu că într-o zi va trebui să răspund pentru tot ce vorbesc, mă simt călăuzit de Duhul Sfânt, să vorbesc despre profeție sau darul descoperirii.

Vreau să fac aceasta, ca să nu fim luați prin surprindere de nimic. Duhul Sfânt ne-a dat darul prorociei ca să îi avertizăm pe oameni cu privire la ceea ce va veni.

Voi știți că Biblia spune în Amos 3.7 că „...Domnul Dumnezeu nu face nimic, fără să-Și descopere taina SA slujitorilor Săi proroci.”

Amintiți-vă cum îi avertiza Domnul Isus pe oameni cu privire la lucrurile care urmau să se întâmple și cum profeții au avertizat poporul cu privire la ce va avea loc, iar acum, în mărețul ceas în care trăim, aceasta ne revine nouă, ca să vedem în ce epocă trăim, ce se întâmplă și ce se va întâmpla în această epocă. Astfel, în dimineața aceasta am pe inimă să vorbesc poporului despre unul din aceste

subiecte ciudate pe care l-am citit probabil de multe ori.

Este vorba de textul din Matei 24.15-28:

„De aceea, când veți vedea urâciunea pustiirii, despre care a vorbit prorocul Daniel”, așezată în Locul Sfânt – cine citește să înțeleagă! –

atunci, cei ce vor fi în Iudeea să fugă la munți;

cine va fi pe acoperișul casei să nu se coboare să-și ia lucrurile din casă;

și cine va fi la câmp să nu se întoarcă să-și ia haina.

Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele ce vor da țâță în zilele acelea!

Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat.

Pentru că atunci va fi un necaz așa de mare, cum n-a fost niciodată de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi.

Și dacă zilele acelea n-ar fi fost scurtate, nimeni n-ar scăpa; dar, din pricina celor aleși, zilele acelea vor fi scurtate.

Atunci, dacă vă va spune cineva: „Iată, Hristosul este aici sau acolo!”, să nu-l credeți.

Căci se vor scula proroci mincinoși și hristoși mincinoși; vor face semne și minuni până acolo încât să înșele, dacă ar fi cu puțință, chiar și pe cei aleși.

Iată că v-am spus mai dinainte.

Deci, dacă vă vor zice: „Iată-L în pustie”, să nu vă duceți acolo! „Iată-L în odăițe ascunse”, să nu credeți.

Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.

Oriunde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii.”

De aici, voi lua versetul 24 și voi insista asupra lui pentru lecția noastră duminicală

din dimineața aceasta. Ascultați cu atenție în timp ce îl voi citi încă o dată:

„Căci se vor scula proroci mincinoși și hristoși mincinoși; vor face semne și minuni până acolo încât să înșele, dacă ar fi cu putință, chiar și pe cei aleși.”

Tema care v-a rezulta din textul acesta se numește: „Unșii din timpul sfârșitului”, adică unșii din timpul în care trăim.

Eu cred că noi trăim în timpul sfârșitului și sunt sigur că orice cititor al Scripturii și orice credincios știe că nu are nici un rost ca cineva să redacteze cronici despre ceea ce se întâmplă în generația aceasta, pentru că nu va mai rămâne nimeni să le citească. Acesta este sfârșitul timpului, dar eu nu știu când se vor întâmpla aceste lucruri și nici cât mai este până atunci. Cuvântul spune că nici îngerii din cer nu știu despre ziua și ceasul acela, dar Domnul Isus ne-a spus că atunci când vedem că aceste lucruri încep să se întâmple, să ne ridicăm privirea în sus pentru că răscumpărarea noastră este aproape. Acum, eu nu știu ce înseamnă „*Este aproape.*”

S-ar putea ca acest eveniment să fie în legătură cu marea ruptură a pământului din zona Los Angeles – San Francisco, care se va scufunda în ocean. Un om de știință spunea că acest eveniment poate avea loc în următoarele cinci minute sau în următorii cinci ani.

Mulți dintre voi au văzut această ruptură la televizor, deoarece zona aceea este tot timpul sub observație. Această denumire este cunoscută sub denumirea de „Falia San Andreas”. Toate cutremurele care au avut loc până acum în zona aceasta, rezultă de aici, iar ei au o denumire specială pentru aceasta.

Un reporter spunea: „Se pare că tot pământul din zona aceasta se va prăbuși!” Dar omul de știință a răspuns: „Nu se pare, ci se va scufunda!”

„Poate că acest lucru nu se va întâmpla în generația noastră,” a continuat reporterul.

„Lucrul acesta s-ar putea întâmpla în următoarele cinci minute sau doar peste câțiva ani. Adevărul este că noi nu putem spune când se va întâmpla.”

Ziarele din vestul Americii scriu cu litere mari despre clădiri care deși valorează milioane de dolari, sunt părăsite de oameni pentru că se fisurează. Ei nu știu cum să oprească această prăbușire. Nu există nici o posibilitate, nici o soluție pentru că

ei nu știu cum să oprească aceasta. Vedeți? Dumnezeu poate să facă tot ce vrea și nu există nimeni care să-i dea vreun sfat.

Voi puteți să construiți clădiri mari, să înaintați în știință, etc., dar numai Dumnezeu este Creatorul științei. Cum Îl veți opri din lucrarea Lui? Dacă ar vrea, El ar putea distruge pământul în dimineața aceasta prin muște. Înțelegeți că dacă ar vrea, ar putea chema la existență muște, care într-o jumătate de oră pot fi un roi de patruzeci de mile grosime și pot distruge întreaga omenire. El este Dumnezeu și face ceea ce dorește, pentru că este suveran.

Văzând toate dovezile din timpul acesta, cred că ar fi bine să ne ocupăm de ele mai detaliat, deoarece prin deschiderea celor șapte Peciți am aflat adevărul despre toate lucrurile. Dumnezeu a fost atât de bun în îndurarea Sa, încât ne-a arătat toate lucrurile.

Să revenim acum la textul nostru din Matei 24.24. Aș vrea să observați mai întâi, că Isus a folosit aici noțiunea de „hristoși”. El nu spune „creștin” sau „hristos” la singular, ci „hristoși” la plural. Noțiunea „Hristos” înseamnă „Unsul”, iar dacă aici este vorba despre „hristoși” înseamnă că avem de-a face cu „unși”, adică nu numai cu unul, ci cu mai mulți.

Și Domnul Isus spune că în timpul sfârșitului se vor scula „mulți hristoși” adică „mulți unși falși”. Acest lucru pare aproape imposibil, dar în continuare spune: „și proroci falși”, proroci la plural, mai mulți.

Din Cuvânt știm că Domnul a lucrat întotdeauna printr-un singur proroc, dar aici avem mai mulți care se vor ridica de la sine. Cu alte cuvinte, El a spus că „se vor ridica unși mincinoși și proroci mincinoși.” (la plural).

Trimisul lui Dumnezeu este persoana care vine cu un mesaj din partea Domnului. El este unul singur pentru fiecare timp, așa cum găsim scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Singura modalitate prin care este trimis un mesaj, este prin cineva care este uns pentru aceasta, deci printr-un proroc.

Domnul Isus ne avertizează însă că se vor ridica proroci, deci unși, care vor avea o învățătură falsă. Prorocul Domnului transmite mesajul lui Dumnezeu, dar acești învățători unși aduc o învățătură falsă.

„Hristoși” la plural; și „proroci” tot la plural, dar „Hristos” este la singular.

Hristoșii aceștia mincinoși trebuie să posede și ei o ungere, sunt unși, dar profeția lor, învățătura lor este diferită de ceea ce a învățat Unsul, adică Hristos. Din cauza aceasta ei sunt „unși”, dar mincinoși.

În lecția de școală duminicală din dimineața aceasta, aș vrea să punem această problemă sub reflectorul Scripturii și nu sub lumina a ceea ce a spus cineva despre aceasta.

Poate vă veți întreba: „Cum este posibil așa ceva? Cine sunt acești unși?”

Ei sunt hristoși și profeți, dar sunt unși și profeți mincinoși.

Isus a spus că El „dă ploaie peste cei dreapți și peste cei nedreapți.” (Matei 5.45).

Cineva ar putea să-mi spună: „Crezi cumva că ungerea primită de acești oameni este ungerea Duhului Sfânt?” Da, domnule, Duhul Sfânt original al lui Dumnezeu a venit peste ei, dar cu toate acestea sunt falși.

Priviți textul pe care l-am citit la început din Matei 24.24 și ascultați ce spune Domnul acolo:

„...vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă ar fi cu putință chiar și pe cei aleși.” Ei sunt unși cu Duhul Sfânt original.

Știu că sună ciudat, dar vom lua timp și vom dovedi aceasta cu Cuvântul, ca să vedeți că este absolut „Așa vorbește Domnul”, Adevărul.

Aș vrea să deschidem Bibliile și să citim puțin din Matei 5.44-45.

Eu îmi voi lua timp ca să clarific acest adevăr fundamental, deoarece sunt conștient că ceea ce spun vi se pare ciudat. Desigur, mulți dintre voi se întrebă cum este posibil ca Duhul Sfânt să unșă un învățător fals? Totuși, Domnul Isus spune că așa se va întâmpla, pentru că ploaia cade peste cei dreapți și peste cei nedreapți.

„Dar eu vă spun: iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri: căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei dreapți și peste cei nedreapți.”

Aș vrea să mergem mai departe, la o altă profetie care este în legătură cu aceasta. Este vorba de Evrei 6, unde Pavel ne aduce aminte același lucru despre care a vorbit Isus.

Apostolul Pavel le scrie aceste cuvinte evreilor și le arată icoana închipuitoare, adică tabloul care arată spre Hristos, pentru a-i întoarce de la iudaism la creștinism. El le prezintă tablouri din vechime, care sunt o umbră a lucrurilor viitoare.

„De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos (Hristos, singular) și să mergem spre cele desăvârșite, fără să mai punem din nou temelii pocăinței de faptele moarte și a credinței în Dumnezeu,

învățătura despre botezuri, despre punerea mâinilor, despre învierea morților și despre judecata veșnică.

Și vom face lucrul acesta, dacă va voi Dumnezeu.

Căci cei ce au fost luminați odată, și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt

și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor,

și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să fie batjocorit.

Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea peste el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu.

Dar dacă aduce spini și măracini, este lepădat și aproape să fie blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc.” (Evrei 6.1-8).

Aș vrea să observați ceva din primul verset al acestui capitol: *„De aceea, să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos (singular)”*.

Ați observat, de asemenea, că în versetul 4 am citit despre *„darul ceresc”* (tot singular) și nu despre *„daruri”* (plural). Vedeți? Este vorba despre Hristos la singular și despre *„dar”* tot la singular.

Comparați acum, vă rog, Matei 5.45 cu Evrei 6.7-8:

„...ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri: căci El face să răsară soarele Său, peste cei dreapți și peste cei nedreapți, și dă ploaie peste cei răi și peste cei buni.”

Și: *„Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu.*

Dar dacă aduce spini și măcăciuni, este lepădat și aproape să fie blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc.”

Vedeți, soarele și ploaia au un scop bine determinat: ca pământul să aducă roade bune pentru oameni. Dar pentru că spinii și neghina se află în același ogor cu grâul, primesc și ei aceeași ploaie și lumină. Ploaia care ajută grâul în creșterea sa, ajută și buruiana să se dezvolte.

Domnul m-a învățat lecția aceasta atunci când am făcut cunoștință cu penticostalii. Aceasta a fost o lecție mare pentru mine.

Până atunci nu auzisem niciodată o vorbire în limbi, dar în adunarea aceea erau doi bărbați deosebiți: unul vorbea în limbi, iar celălalt tălmăcea și invers.

Ei spuneau adevărul: „Aici sunt mulți oameni care ar trebui să se întoarcă la Domnul prin pocăință!”, iar oamenii se ridicau și mergeau la altar.

Când am văzut aceasta, mi-am zis: „Ce minunat!”

După adunare am avut ocazia să vorbesc cu cei doi bărbați, prin darul deosebirii Duhului Sfânt. Prin acest dar, Domnul mă ajută să aflu lucruri ținute ascunse. Unul dintre acești bărbați era un creștin adevărat, un slujitor adevărat și cinstit al lui Dumnezeu, dar celălalt era un fățarnic care trăia cu o femeie cu părul negru, în timp ce avea copii cu o femeie blondă.

Acest lucru l-am văzut într-o vedenie, în timp ce vorbeam cu el. Când i-am spus cum stau lucrurile, el n-a tăgăduit aceasta ci, după ce mi-a aruncat o privire, s-a întors și a plecat în spatele clădirii. Aceasta m-a adus într-o mare încurcătură pentru că nu știam ce să cred.

La început am crezut că am ajuns printre îngeri, iar acum mă întrebam dacă nu cumva am nimerit mai degrabă printre draci. Cum era posibil așa ceva? Nu puteam să înțeleg nicicum aceasta. Au trecut ani de-a rândul în care nu m-am apropiat niciodată de subiectul acesta, până când am mers cu George Smith, băiatul cu care vorbește fiica mea, la uzina aceea veche de oțel, unde merg să mă rog.

După ce am stat acolo două zile, Duhul Sfânt mi-a adus înapoi această Scriptură:

„Când un pământ este adăpat de ploaia care cade adesea pe el, și rodește o iarbă folositoare celor pentru care este lucrat, capătă binecuvântare de la Dumnezeu.

Dar dacă aduce spini și mărăcini, este lepădat și aproape să fie blestemat și sfârșește prin a i se pune foc.” (Evrei 6.7-8).

Cei doi bărbați primiseră amândoi ploaie din același Izvor dătător de Viață. Acum puteam să înțeleg de ce spusese Domnul că *„după roadele lor îi veți cunoaște.”* (Matei 7.20)

Atât Domnul Isus, cât și apostolul Pavel, care a fost călăuzit de Duhul lui Hristos, au folosit tabloul ploii naturale ca o comparație pentru ploaia duhovnicească. Deci ploaia amintită în textele citite este un simbol spre adevărata Ploaie din care rezultă Viața veșnică. Ploaia aceasta duhovnicească vine peste Biserică, iar Cuvântul o numește „ploaie timpurie și ploaie târzie” și este revărsată prin Duhul Sfânt.

Observați, vă rog! Deși pare ciudat, este foarte clar. Indiferent cum, sămânța este semănată în pământ, dar dacă ea este neghină, atunci este neghină de la început. Același lucru este valabil și pentru grâu: el este grâu de la început.

Fiecare sămânță se reproduce pe sine însuși arătând astfel care este identitatea ei, ce a fost de la început.

Vedeți? *„...dacă ar fi cu putință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși...”* De ce? Pentru că primesc aceeași ploaie, aceeași binecuvântare și posedă aceleași semne și minuni.

Un spin nu este vinovat pentru că este spin, așa cum nici grâul nu este răspunzător pentru că este grâu. Înseamnă că totul depinde de scopul pentru care a fost ales fiecare de la început de către Creator. Unii sunt aleșii, dar toți primesc aceeași ploaie.

Soarele răsare dimineața și luminează peste pământ. Același soare care răsare în Răsărit, apune în Vest. El este trimis să coacă grâul pe pământ, din care sunt făcute și trupurile noastre.

Noi toți trăim din substanțe moarte; aceasta este singura posibilitate de a trăi. În fiecare zi trebuie să moară ceva ca să trăim noi. Și așa cum viața firească este dependentă de substanțele moarte pentru a supraviețui și viața duhovnicească este legată de moartea care ne-a dăruit Viața veșnică: Dumnezeu a devenit material, a luat chip de Om și a murit pentru noi ca să ne dea Viața.

În afară de Dumnezeu, nu există nici o biserică sau altă posibilitate de salvare! El este singurul prin care putem trăi!

Priviți Scripturile! Isus este Cuvântul.

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

Și Cuvântul S-a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr.” (Ioan 1.1,14).

Și: *„Omul nu va trăi numai cu pâine (pentru trup), ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (Matei 4.4).* Deci, Viața vine numai prin Cuvânt, iar Cuvântul este Dumnezeu.

Soarele vine asupra pământului și coace grâul, dar coacerea necesită un timp bine stabilit; ea nu are loc dintr-o dată. În perioada când se apropie coacerea deplină, are loc un proces în care bobul devine asemenea bobului pus în pământ.

Așa se întâmplă și cu biserica de astăzi. Ea a început în fașă, în epoca întunecoasă, când acest grâu a fost semănat în pământ, iar acum este epoca în care bobul a ajuns la maturitate. Bobul pus în pământ a crescut și s-a dezvoltat cu ajutorul ploii și al soarelui, pentru că Dumnezeu Se descoperă în natură. Cred că înțelegeți bine.

Voi nu puteți conturba natura, dar tocmai aceasta se întâmplă astăzi. Ei fac experiențe nucleare prin care toată natura se află în suferință. Oamenii taie păduri întregi și recoltează uragane, fac stăvilare pe râu, dar apa va curge peste.

Voi trebuie să aflați voia lui Dumnezeu și să rămâneți în ea, adică să nu treceți linia de demarcație care este Cuvântul lui Dumnezeu. Noi i-am organizat pe oameni în

biserici și organizații și vedeți ce avem astăzi? Stați pe calea rânduită de Dumnezeu pentru aceasta!

Să ne întoarcem la tema noastră din Matei 24. Domnul Isus spune că semnul acesta este un semn sfârșitului, ceea ce înseamnă că aceasta se va întâmpla după deschiderea Peceților, pentru ca aleșii Lui să nu poată fi înșelați prin semnele și minunile acestor proroci mincinoși.

Astfel, vedem că atât grâul, cât și neghina, trăiesc prin una și aceeași ungere a Duhului și că ambele se bucură și tresaltă sub ploaia binecuvântării.

Referitor la ziua când m-am aflat în uzina aceea veche de oțel, din Green's Mill, vreau să spun că atunci am avut o vedenie prin care mi s-au clarificat toate lucrurile.

Înaintea mea se afla întregul pământ. Se părea că tocmai fusese grăpat, apoi a apărut Semănătorul. Aș vrea să priviți cu atenție acest tablou.

Observați cine a venit mai întâi și ce a urmat după aceea. Mai întâi a venit Bărbatul îmbrăcat în haine albe, și a semănat sămânță bună pe tot pământul. Imediat după El, a venit un alt bărbat care era îmbrăcat cu haine negre. Acesta se furișea în urma primului Bărbat și semăna neghină.

După aceea, am văzut cum au încolțit ambele semințe. Prima plantă era grâul, iar cealaltă era neghina.

Curând a urmat o secetă și am văzut cum atât grâul, cât și neghina și-au plecat capetele și au strigat după ploaie. Apoi a venit un nor mare din care a început să cadă ploaia. Grâul și-a ridicat capul și a început să strige: „Laudă lui Dumnezeu!” Neghina și-a ridicat și ea capul și a început să strige: „Laudă lui Dumnezeu!” Vedeți? Ambele au suferit din pricina secetei și ambele s-au bucurat de ploaie. Mai mult, grâul și neghina au crescut în același ogor și în aceleași condiții meteorologice.

Aceași ploaie care a născut și a adăpat grâul, a alimentat și neghina. Da, ambele au băut din același izvor.

Același Duh Sfânt care unge Biserica Sa, care pune în ea dorința de a salva sufletele pierdute și îi dă putere să facă minuni, vine și peste cei nedrepti. Vedeți? Este același Duh.

Nimeni nu poate prezenta în alt fel acest Adevăr și apoi să înțeleagă Matei 24.24.

Domnul a spus că se vor scula „*Hristoși mincinoși*” (plural), adică „unși mincinoși.” Ei vor fi unși cu adevăratul Duh Sfânt, dar cu toate acestea vor fi proroci falși, învățători mincinoși.

Ce îl face pe un om să fie învățător mincinos? Desigur, trebuie să fie ceva la mijloc.

Noi vom ajunge la semnul fiarei și veți vedea că acesta este denotațiunea. Vedeți? Învățători falși, unși falși. Hristoși unși, dar învățători falși. Aceasta este singura cale prin care puteți vedea aceasta.

Nu demult, am fost la un prieten din Arizona, care are o fermă de citrice. Acolo am văzut un portocal altoit, care purta tot felul de fructe citrice: grepfrut, lămâi, mandarine, clementine. Am și uitat numele tuturor acelor fructe, dar toate erau pe același copac: pe un portocal. Când am văzut această ciudățenie, l-am întrebat pe prietenul meu:

„Ce fel de copac este acesta care poartă tot felul de fructe pe el?”

„Este un portocal”, a răspuns el.

„Atunci de ce poartă pe el fructe diferite de originea lui?”

„Crengile acelea au fost altoite pe el,” a spus el.

„Acum înțeleg. Dar anul viitor va rodi din nou portocale?”

„Nu, domnule, a răspuns el. Fiecare creangă altoită va rodi fructe din soiul respectiv.”

„Vrei să spui că creanga aceasta de lămâi, va rodi întotdeauna numai lămâi, chiar dacă butucul este un portocal?”

„Da, domnule, pentru că natura lor este lămâi.”

„Lăudat să fie Domnul!” am strigat bucuros.

„Ce vrei să spui?” m-a întrebat el.

Mai am o întrebare, am zis eu: „Portocalul acesta va mai rodi vreodată roade originale, adică portocale?”

„Da, dar numai când va crește de la sine o mlădiță din el, adică pe cale naturală.”

Deci o creangă proprie, nu una altoită, deoarece crengile altoite aduc roade diferite, deși se hrănesc din viața butucului. Ele nu reflectă originea adevărată a copacului, ci reproduc cu totul altceva. Ele sunt un adaos făcut de mâna omului. O lămâie nu va reprezenta niciodată un portocal. Înțelegeți? Aici o aveți.

Metodiștii vor produce numai metodiști; bapțiștii vor produce numai bapțiști; catolicii vor produce numai catolici, etc., dar Biserica Dumnezeului celui viu Îl va produce pe Domnul Hristos de la rădăcină, Cuvântul. De fiecare dată când Domnul va scoate o mlădiță din butuc, ea va ieși prin puterea Cuvântului.

Din pomul de portocal pot ieși prin altoire: lămâi, mandarine, grepfrut etc., dar ele depun o mărturie falsă despre pom, deși trăiesc și prosperă din seva lui, din viața originală a aceluși pom. Puteți înțelege lucrul acesta? Ele trăiesc și se hrănesc din viața adevărată, care este în butuc.

Aici avem Matei 24.24. Ei trăiesc prin Viața Pomului dar nu au fost niciodată crengi originale, iar din cauza aceasta depun o mărturie falsă despre Pomul Vieții.

Vedeți? Pomul acela de portocal avea crengi altoite care roadeau diferite fructe citrice. Știați că aceste fructe sunt înrudite între ele? Cu toate acestea, portocalele sunt originale, în timp ce toate celelalte sunt numai înrudite. Și un lucru este clar: numai creanga originală cu fructele ei, poate reprezenta cu adevărat butucul. Amin.

Ei spun: „Biserica noastră, organizația noastră Îl mărturisește pe Hristos”, dar cu toate acestea are un botez fals, o mărturie falsă despre Cuvânt, încercând să spună că puterea lui Dumnezeu a fost numai pentru ucenici.

Domnul Isus Însuși a spus în Marcu 16.15:

„Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.” La cine? La orice mlădiță care se va naște din această veste. Ea va rodi roadele neprihănirii, iar semnele îi vor urma pe toți aceia care sunt mlădițe originale. Cât timp? Cât timp Pomul va produce mlădițe originale.

„...în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

Vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune

mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.” Vedeți ceasul în care trăim? Vedeți ce a spus Isus?

Gândiți-vă la faptul că aici Domnul se referă la sfârșitul timpului și nu la zilele lui Luther sau Wesley. Aceste lucruri se vor întâmpla în timpul sfârșitului.

Priviți Scripturile pentru că ele mărturisesc despre El, iar Domnul Isus a zis: *„Cercetați Scripturile pentru că în ele găsiți Viața veșnică și ele sunt Acelea care mărturisesc despre Mine.”*

Deci dacă Pomul acesta va produce o mlădiță nouă, prin Cuvânt, va aduce multă roadă, așa cum spune Domnul Isus: *„Eu sunt vița, Pomul, voi sunteți mlădițele.”* (Ioan 15.5). *„...cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.”* (Ioan 14.12).

Aici, Cuvântul se referă la toți cei care sunt mlădițele originale ale Pomului, care provin din Rădăcina Lui. Noi știm cu toții că Isus este numit și Vlăstarul ieșit din rădăcina lui David. Luceafărul de dimineață, Trandafirul din Sharon, Crinul din Vale, Alfa și Omega; Tată, Fiu și Duh Sfânt; *„Îm El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.”* (Coloseni 2.9). El este amândouă: și Rădăcina și Vlăstarul lui David.

„Cel ce este ales și hotărât mai dinainte, adică „cine crede în Mine”, și El este de la început Cuvântul; cine a ieșit din El, adică este o mlădiță ieșită din Viță, va produce roadele originale, adică roadele Mele. (Ioan 14.12).

Alții vor trăi prin același lucru și se vor numi tot credincioși sau creștini, dar nu toți cei care zic: *„Doamne, Doamne!”*, vor intra. Aceste lucruri se vor întâmpla, vor fi manifestate în zilele din urmă: *„Când se vor termina tainele lui Dumnezeu”,* așa cum vom vedea puțin mai târziu.

Voi m-ați auzit predicând ani de-a rândul despre aceste două vițe: despre vița adevărată și despre vița falsă, cum au crescut ele împreună. Eu v-am prezentat toate aceste lucruri în detaliu, cum s-a întâmplat de exemplu cu problema lui Cain și Abel. Aceștia doi s-au întâlnit în fața altarului. Ambii erau religioși, ambii posedau o ungere și doreau să-și aducă jertfa la altar. Ambii doreau să aibă viață și se închinau aceluiași Dumnezeu, dar unul a fost primit, în timp ce celălalt a fost respins.

Singura cale prin care unul a fost primit, a fost să primească o descoperire prin care a procedat diferit de fratele rău, pentru că Biblia spune că „*Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit.*” (Evrei 11.4).

Isus a vorbit despre descoperirea duhovnicească despre Cine era El: „*Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?*”

„*Drept răspuns, Petru a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.”*”

„*Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl Meu care este în ceruri.*”

Și Eu îți spun: *Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea*” (Pe ce?). Pe adevărata descoperire a Cuvântului privire la Isus Hristos, adică să știm cine este El, Cuvântul, Vița adevărată.

„*Prin credință, Abel...*”

Poate cineva spune: „Acea nu a fost descoperire, ci credință.” Este adevărat, dar ce este credința? Credința este ceva ce vă este descoperit; ceva ce nu este încă, dar voi credeți că va fi. Credința este o descoperire a voinței lui Dumnezeu.

Bisericile de astăzi nici nu cred măcar în descoperirea duhovnicească. Ele cred doar în învățătura dogmatică a unui sistem.

„*Prin descoperire a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit.*” Amin. Cred că m-ați înțeles. Înțelegeți acum în ce timp trăim? Recunoașteți ceasul?

Nu demult, am vorbit cu un creștin învățat, cu un domn. El mi-a zis:

„*Domnule Branham, noi refuzăm toate descoperirile.*”

„Atunci trebuie să Îl refuzați și pe Isus Hristos, pentru că El este descoperirea lui Dumnezeu, adică Dumnezeu descoperit în trup uman.”

Dacă nu recunoașteți aceasta, sunteți pierduți, pentru că Isus a zis: *„Dacă nu credeți că Eu sunt Acela, veți muri în păcatele voastre.”* El este descoperirea lui Dumnezeu, Duhul lui Dumnezeu descoperit în formă umană, iar dacă nu puteți crede aceasta, sunteți pierduți. Dacă faceți din El a treia persoană, a doua persoană, sau o altă persoană de lângă Dumnezeu, sunteți pierduți. *„Dacă nu credeți că Eu sunt Acela, veți muri în păcatele voastre.”* Ce descoperire!

Nu-i de mirare că ei nu L-au putut vedea.

„Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-L atrage Tatăl care M-a trimis.” Și: *„Tot ce-Mi dă Tatăl”,* în rădăcini: *„va ajunge la Mine.”* Vedeți? Înțelegeți?

O, cât ar trebui să-L iubim, să-L adorăm, să-L lăudăm; să vedem roadele Duhului în zilele din urmă și Pomul Miresei la coacere în timpul din urmă!

Vița adevărată și vița falsă trăiesc din aceeași apă, au primit aceeași ungere. Aceeași ploaie a căzut peste amândouă, de aceea nu-i de mirare că El ne-a avertizat că *„dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela și pe cei aleși.”*

Observați, vă rog că ele arată la fel; sunt unse de același Duh, dar *„Îi veți cunoaște după roade.”* Cum știți aceasta? Vița (pomul) este în ordine, iar mlădița și altoiul trăiesc din viața viței, dar roadele lor sunt diferite.

Numai mlădița crescută din portocal va rodi portocale, în timp ce mlădițele altoite de om vor aduce doar roade asemănătoare. Ele nu vor fi niciodată originale.

O biserică poate spune că ea crede că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci și cu toate acestea, să respingă lucrările Lui, Puterea Lui și Cuvântul Lui. Dar Biserica credincioasă cu adevărat în Isus Hristos, va rodi faptele și roadele Duhului și va avea în mijlocul ei Viața lui Isus Hristos. Dacă nu este hotărâtă mai dinainte, din rădăcini, nu contează dacă în ea este turnată Viața, pentru că va produce de fiecare grepfrut sau altceva diferit.

Dar dacă Ea este Viața hotărâtă mai dinainte care vine din Rădăcină, Îl va produce pe Isus Hristos Același ieri, azi și în veci, Cuvântul care vine sus din Rădăcină, pentru că El este Rădăcina și Odrasla.

Ceea ce produc ei este ceea ce face diferența, pentru că Isus a spus: „...după roade îi veți cunoaște.” (Matei 7.20).

Roadele lor dovedesc cine sunt. Oamenii nu pot culege struguri din spini, chiar dacă spinii trăiesc în mijlocul viței. Este posibil ca ei (spinii) să aducă roade, dar roadele lor vor mărturisi clar din ce rădăcină și tulpină provin.

Rodul nostru trebuie să fie Cuvântul! Este rodul unui anotimp bine precizat în Sfânta Scriptură, învățătura pentru timpul sfârșitului. Ea ne ajută să recunoaștem timpul, să deosebim imediat dacă o învățătură oarecare este de la oameni (din organizații) sau este Cuvântul lui Dumnezeu pentru un timp bine precizat.

Noi am putea sta mult la tema aceasta, dar sunt sigur că ați înțeles ce am vrut să vă arăt.

Voi puteți vedea că Ungerea vine și peste cei nedrepti, peste învățătorii falși, și îi determină să facă exact ceea ce a spus Dumnezeu să nu facă; ei o vor face oricum. De ce? pentru că nu se pot abține. Cum poate fi un spin altceva decât un spin? Nu contează câtă ploaie bună cade pe el, el trebuie să fie un spin. Acesta-i motivul pentru care Isus a spus: „vor fi atât de apropiați încât i-ar înșela chiar și pe cei aleși”, care vin din Rădăcină, „dacă ar fi cu putință”. Dar acest lucru nu este posibil pentru că grâul nu poate să rodească decât grâu.

Amintiți-vă că nu Dumnezeu este autorul organizației, ci diavolul. Eu am dovedit de multe ori aceasta cu Cuvântul, și înainte și înapoi, iar și iar, așa că nu ne vom mai opri la aceasta acum.

Noi știm că Dumnezeu nu i-a unit niciodată pe oameni ca să facă din ei o organizație cu conducere omenească. Acest lucru s-a întâmplat la câteva sute de ani după moartea ultimului apostol și s-a dovedit a fi întotdeauna un eșec. Dacă nu este un eșec, de ce nu suntem împreună în dragoste astăzi, metodiști, bapțiști, prezbiterieni, catolici și toți ceilalți? De ce nu ne urmează lucrările lui Dumnezeu dacă fiecare biserică spune că vestește Cuvântul? Dragostea adună, în timp ce ura, care vine de la cel rău, desparte. Sunt deci anumite lucruri care-i despart pe oameni, frățietatea... Noi suntem mai departe de Dumnezeu decât am fost vreodată. Mă refer la biserici.

Ni s-a spus că toate lucrurile din vechime s-au întâmplat ca pilde, pentru învățătura noastră; că Vechiul Testament este o umbră a lucrurilor ce aveau să vină în

realitate în ziua noastră. Este ca și cum nu v-ați văzut niciodată mâna și ați văzut o umbră pe perete. Cum ar fi mâna mea în lumină și pe perete se văd cinci degete, negativul. Cu cât îmi apropiez mâna, pozitivul, de umbră, de negativ, umbra se vede tot mai clar până când mâna mea se contopește cu umbra.

Biblia spune că Vechiul Testament este o umbră, un model al lucrurilor care urmau să vină; nu a lucrurilor care sunt, ci este o umbră, un model al lucrurilor care urmează să vină.

Să mergem deci în urmă, în Vechiul Testament și să vedem dacă acest lucru a mai fost vreodată, în vreo altă epocă. Vreți? (Adunarea spune: „Amin”). Astfel, vom ști, vom dovedi aceasta, înainte și înapoi, prin Cuvânt, nu prin părerea vreunui om sau prin vreo teorie. Mie nu-mi pasă cine este el; oricare alt om, eu însumi sau oricare altul, dacă nu vorbește conform Legii și prorocilor, el nu este în Lumină. Vedeți? Aceasta este ceea ce spune Biblia: *„Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat și toți oamenii să fie găsiți mincinoși.”* (Romani 3.4).

Acum, vom merge în urmă ca să vedem dacă s-a mai întâmplat aceasta vreodată, să vedem un exemplu.

Dacă mergem înapoi, în Cartea Exodului, putem vorbi despre un caracter numit Moise, care era un profet uns și trimis de Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu și voia lui Dumnezeu pentru generația lui.

Continuitatea Cuvântului lui Dumnezeu este confirmată și în Amos 3.7: *„Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.”* El a făcut ce a promis. Vedeți? El nu poate minți și să fie Dumnezeu. Nu, domnilor. El trebuie să rămână adevărat; în El nu există nici o minciună. Dumnezeu nu poate schimba ce a spus odată, pentru că dacă ar face aceasta, nu este Dumnezeu, ar însemna că a greșit. El trebuie să fie Infinit și Cel Infinit nu poate greși. Vedeți? Astfel, tot ce a spus Dumnezeu vreodată este corect pentru veșnicie.

Dumnezeu i-a dat lui Avraam făgăduința că sămânța lui va fi roabă timp de patru sute de ani într-o țară străină, dar că El o va scoate de acolo cu mână puternică, cu semne și minuni.

Când s-a apropiat timpul făgăduit pentru eliberare, oamenii au uitat aceasta. Ei aveau farisei și saducheii, și așa mai departe, denominațiuni. Deodată însă, Dumnezeu a început să lucreze, dar în afara grupării lor.

Niciodată, în vreo o zi sau în vreun timp, Dumnezeu nu a chemat vreun profet dintr-o denomi-na-țiune. Nu, domnilor. El era atât de ciudat, că nu putea s-o facă, fiindcă ar fi trebuit să stea cu acea denomi-na-țiune.

Moise, a fost un om trimis de Dumnezeu, cu Cuvântul lui Dumnezeu și a fost însărcinat să-l ducă pe Israel în țara făgăduită, conform poruncii lui Dumnezeu. Pe drum, el a întâlnit un alt profet, un alt uns care avea o ungere adevărată de la același Duh Sfânt care era peste Moise. Acesta este adevărul. El era un profet. Duhul Sfânt se odihnea și peste acest profet care se numea Balaam. Noi toți suntem familiarizați cu el. Omul acesta a vorbit unele lucruri care se împlinesc și acum, după cam două mii opt sute de ani. El a fost chemat să blesteme poporul Israel, dar Dumnezeu a schimbat blestemul în binecuvântare:

„Tu ești ca un bivol, o, Israele! Oricine te binecuvântează, va fi binecuvântat și oricine te blestemă, va fi blestemat. Ce frumoase sunt corturile tale, Iacove!” Vedeți, el nu se putea abține.

Oh, voi învățători mincinoși, care ați auzit în toți anii aceștia, aceste Mesaje și știți foarte bine că Dumnezeu confirmă exact ceea ce a spus. Voi stați în birourile voastre și știți că acesta este Adevărul, dar din cauza deosebirilor voastre denomi-na-ționale, respingeți Mesajul și le spuneți oamenilor voștri că nu este Adevărul. Vai de voi! Vremea voastră este aproape!

Balaam era uns cu același Duh ca și Moise, dar între ei doi era o deosebire. Știți unde? În învățatură, deoarece învățătura lui Moise era perfectă.

În 2 Petru 2.15, Biblia ne spune următoarele prin gura apostolului Petru: *„au urmat calea lui Balaam”*, învățătura lui. Astfel, niciunul din cei ce l-au ascultat pe Balaam nu a fost iertat niciodată, deși toți au ieșit biruitori din Egipt și au văzut mâna puternică a lui Dumnezeu, prin slujba profetului Său, Moise. Ei au săvârșit un păcat de neiertat! Acolo a venit un alt profet cu o altă învățatură, contrară, care s-a contrazis cu Moise și a încercat să le dovedească oamenilor că Moise era greșit. Iar Core, Datan și mulți dintre ei, au fost de acord cu el și i-au învățat pe copiii lui Israel să curvească, să meargă după organizația lui, zicând: *„Noi toți suntem la fel.”*

„Chiar dacă suntem metodiști, baptiști, prezbiterieni, penticostali și câte altele, noi toți suntem la fel.”

Noi nu suntem la fel! Noi suntem un popor separat, sfânt pentru Domnul, dedicat Cuvântului și Duhului lui Dumnezeu, ca să aducem roada promisiunii Sale din ziua aceasta. Voi nu sunteți dintre ei! Știu că este îngrozitor de tare, dar acesta este Adevărul! Predați pentru o slujbă în aceste zile din urmă. *„Ieșiți afară din mijlocul ei!”*

Ce era fals la Balaam? Învățătura lui era falsă, greșită, dar profeția era în ordine. Partea aceasta era bună pentru că venea de la Dumnezeu. Câți credeți aceasta? („Amin!”). Profeția era exactă, pentru că ungerea nu i-a permis să spună altceva, iar Dumnezeu a confirmat că acesta era Adevărul prin faptul că s-a împlinit. Dar problema a fost „învățătura lui Balaam”.

Comparația aceasta cu Matei 24.24. Ei sunt unși, dar învățătura lor este falsă. Învățătura despre trinitate este greșită, este o învățătură anticreștină.

Sper că nu vă rănesc simțurile și că nu închideți telefoanele. Stați liniștiți, nu vă ridicați să plecați! Așteptați să vedeți dacă Duhul lui Dumnezeu va confirma sau nu ceea ce spun. Ascultați-mă, vă rog, și rugați-L pe Domnul să vă deschidă inimile. Atunci veți vedea dacă sunteți un spin sau un bob de grâu.

Iuda a stat înaintea Domnului, iar El i-a spus: „Tu ești acela! *Ce ai să faci, fă repede!*” (Ioan 13.27b). Domnul Isus știa că Iuda îl va vinde pentru treizeci de arginți și popularitate, deși era unul dintre ucenici. El era casierul bisericii, iar Domnul l-a numit „prieten.”

Vedeți? Biblia spune despre Iuda Iscarioteanul că s-a născut ca fiu al pierzării, exact așa cum Isus s-a născut ca Fiul lui Dumnezeu. *„Dacă ar fi posibil, iar înșela chiar și pe cei aleși.”*

Un alt exemplu pentru lecția noastră îl găsim în 1Împărați 22. Acolo era un profet numit Mica, fiul lui Imla. Tot acolo, era un alt profet, capul unei organizații de profeți, cei unși. Biblia spune că ei erau „profeți”, la fel ca Balaam, care fusese un profet, un uns.

Mica este un profet uns și trimis de Dumnezeu cu Cuvântul Său.

Celălalt profet, Zedechia, se credea un trimis al Domnului. Și el era uns de Dumnezeu, dar învățătura lui era în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu. *„Se vor ridica hristoși mincinoși care vor face semne mari ca să-i înșele, dacă ar fi cu*

putință, chiar și pe cei aleși.”

Aș vrea să observați că amândoi erau unși. Dar cum puteți deosebi care era adevărat și care era fals?

Pentru aceasta, aș vrea să citiți mai întâi ce spusese Dumnezeu prin slujitorul Său Ilie, despre Ahab:

„Așa vorbește Domnul: „Chiar în locul unde au lins câinii sângele lui Nabot, vor linge câinii și sângele tău.

Iată ce zice Domnul: „Voi aduce nenorocirea peste tine; te voi mătura, voi nimici pe oricine este al lui Ahab, fie rob, fie slobod în Israel,

și voi face casei tale, cum am făcut casei lui Ieroboam, și casei lui Baeșa, fiul lui Ahia, pentru că M-ai mâniat și ai făcut pe Israel să păcătuiască.”

Domnul a vorbit și despre Izabela, și a zis: *„Câinii vor mânca pe Izabela lângă întăritura Izreelului.*

Cine va muri în cetate din casa lui Ahab, va fi mâncat de câini, iar cine va muri pe câmp, va fi mâncat de păsările cerului.” (1 Împărați 21.19,21-24).

Ilie a fost unul dintre cei mai mari profeți ai epocii, legitimat de Dumnezeu. El a spus că Ahab, care făcuse tot felul de nelegiuiri, va muri, iar câinii îi vor linge sângele. Tot el a spus că câinii vor mânca trupul Izabelei. Vedeți? Dumnezeu a blestemat casa lui Ahab prin gura lui Ilie, deci, cum era posibil ca Mica să binecuvânteze ceea ce blestemase Dumnezeu? Cum puteți binecuvânta ceea ce a blestemat Dumnezeu? Sau cum puteți blestema ceea ce a binecuvântat El?

Eu cred că profeții din gruparea lui Zedechia erau sinceri. Nu există nici o îndoială cu privire la sinceritatea, bunătatea sau cinstea acelor bărbați, deoarece pentru a fi recunoscut proroc în Israel era nevoie de un renume bun. Altfel erai omorât cu pietre. Ei erau bărbați educați și înțelepți, și făceau parte din elita lui Ahab. Ei erau capabili să ocupe locul oferit de împărat și erau aleși din poporul Israel pentru acest scop.

Mica a știut în inima lui ce a spus Cuvântul, dar a vrut să vadă ce va arăta în vedenie Duhul care era în el.

Ceilalți i-au zis: „Să spui același lucru pe care-l spun și ceilalți proroci și atunci te vom primi înapoi în părtășie. Te vom face unul dintre noi, te vom lua înapoi în denomi-națiunea noastră... Noi știm că ești un profet, dar tu îl blestemi întotdeauna pe Ahab.

Zedechia, căpetenia, papa, sau... l-a binecuvântat pe Ahab și i-a spus: „Du-te și fă aceasta!”, așa că și tu, fiul lui Imla, trebuie să spui același lucru. Păi, tu ești doar un băiat sărac și fără adunare, când oamenii aceștia câștigă milioane. Toată națiunea este de partea lor. Spune și tu ce spun ceilalți profeți și vei moșteni bogățiile țării.” Dar el vorbea cu omul nepotrivit.

Ei ar fi putut spune: „Poți găsi vreo greșeală la Zedechia? L-ai văzut păcătuind vreodată?”

Desigur, Mica ar fi răspuns: „Nu!”

„L-ai auzit să înjure pe cineva?”

„Nu.”

„L-ai văzut vreodată beat?”

„Nu.”

„Poți să-i pui la îndoială educația?”

„Nu!”

„Crezi că doctoratul lui este fals?”

„Nu.”

„Crezi că Ph.D-ul lui este în ordine?”

„Sigur.

„Crezi că ordinarea lui, care a fost confirmată de marele consiliu al sinedriului este falsă?”

„Nu.”

„Bine, dar dacă nu găsești nici o greșeală în el, de ce nu vrei să aderi la gruparea

lui Zedechia?”

„Pentru că nu este conform Cuvântului.”

Dacă ești cu adevărat un copil al lui Dumnezeu, te vei identifica cu Profetul acestei Biblii, vei fi una cu Cuvântul, așa cum s-a identificat și Mica în totul cu Cuvântul vorbit de Ilie. Acesta este Cuvântul. Observați ceasul, anotimpul.

Păi, ce dacă Zedechia a zis: „Oh, eu știu că profetul a spus aceasta, dar este pentru o generație viitoare. Aceasta este pentru un timp îndepărtat.”

Mica a zis: „Așteaptă până când voi primi o vedenie de la Dumnezeu și apoi îți voi spune.”

„Atunci spui același lucru?”

„Voi spune întocmai ce spune Dumnezeu; nimic mai mult sau mai puțin. Eu nu pot nici să adaug, nici să scot ceva din Cuvânt.”

Și chiar în noaptea aceea, Domnul i-a vorbit într-o vedenie, așa că în dimineața următoare, Mica a putut veni înaintea lor și să le spună ce a vorbit Domnul.

Acolo erau doi profeți.

Zedechia era omul cu rangul cel mai înalt în probleme de religie. El era căpetenia prorocilor; era alesul organizației, prorocul conducător. Fără îndoială, era cel mai inteligent și mai capabil dintre toți, de aceea fusese ales conducătorul grupării. El era uns cu Duhul Sfânt pentru că era numit profet, și nu era un simplu proroc, ci făcea parte din profeții evrei.

Observați, vă rog, că Zedechia a zis: „Domnul mi-a spus să-mi fac niște coarne de fier...”, un simbol. Un profet se folosește întotdeauna de simboluri. El a spus: „Duhul Sfânt, Ungerea care m-a binecuvântat mi-a zis: „Fă aceste coarne!” Să nu credeți că acesta este un sacrilegiu, ci făcea aceasta ca să scoată ceva în relief. „Duhul Sfânt care vorbește în limbi prin mine, m-a legitimat și mi-a zis: „la aceste coarne și spune-i împăratului că va bate armata siriană cu ele și o va scoate din țara care de drept aparține poporului Israel, conform făgăduinței lui Dumnezeu.” Deci, organizația lui trebuia să posede adevărul.

Fraților, bărbatul acesta avea un fundament corect, la fel ca Balaam. Balaam

stătea pe aceeași temelie ca și Moise. În Numeri 23, el i-a cerut lui Balac să-i zidească șapte altare ca să jertfească pe ele câte șapte animale curate: șapte boi și șapte berbeci. „Șapte” este numărul desăvârșirii, iar simbolul acesta arăta spre venirea Fiului lui Dumnezeu. El era bazat pe o temelie corectă.

Da, atât Balaam cât și Zedechia, stăteau pe o temelie corectă.

Astfel, Zedechia putea spune: „Țara ne aparține, iar sirienii, care sunt dușmanii noștri, își umplu burțile cu belșugul din ea în timp ce copiii noștri umblă flămânzi. Dumnezeu ne-a dat această țară nouă!”

Acesta era un argument foarte bun, fraților, și cred că el a putut să strige aceasta în fața Israelului, iar ei toți puteau să țipe cât puteau de tare.

Acum, eu vorbesc despre ziua de azi. Sper că mă urmăriți. Toate strigătele și țipetele!

Vă mai amintiți ce am vorbit despre David duminica trecută? Cei care nu ați primit Mesajul de duminica trecută, faceți ros de el. Este vorba de „Încercând să faci o slujbă fără voia lui Dumnezeu.” Nu contează cât ești de bun sau de sincer, această slujbă nu este primită de Dumnezeu. Vedeți?

Aici este și tabloul lui Zedechia, care credea că procedează corect. Mica a spus însă: „Vreau să-L întreb pe Domnul.” Iar în dimineața următoare a putut spune: „Așa vorbește Domnul!” El își verificase vedenia primită cu Cuvântul și astfel a putut să-i spună lui Zedechia: „Tu n-ai înțeles ce a spus Domnul despre omul acesta prin prorocul Ilie?”

Zedechia nu a putut răspunde nimic. El era sincer, dar voia să Îl slujească pe Domnul din proprie inițiativă.

Încercați să înțelegeți acest adevăr. El încerca să restituie bisericii (organizației) sale aceste lucruri, care îi aparțineau. Vedeți? El dorea să recâștige proprietatea pierdută care se afla în mâinile dușmanului, nu lucrurile spirituale. Dacă ar fi încercat să recâștige valorile spirituale, el ar fi zguduit întreaga națiune, cum a făcut Ilie. Dar el încerca să le dea lucrurile materiale: „Noi avem terenuri proprii. Suntem o organizație mare, de aceea ar trebui să vă uniți cu noi, pentru că toți suntem frați și surori.”

Nu este adevărat! Ei nu au fost și nici nu vor fi frați și surori, pentru că Biserica

adevărată nu se poate amesteca cu Babilonul.

Vedeți, Zedechia a avut o vedenie și a spus: „*Dumnezeu mi-a zis...*” Priviți, omul era sincer. El și-a făcut o pereche de coarne și a spus: „El mi-a zis: „Fă aceste coarne, du-te cu ele înaintea împăratului și împinge spre Vest!” sau în orice parte era țara, față de locul în care se aflau: „Împinge și „Așa vorbește Domnul, el va birui și va veni cu o biruință pentru biserică!” Îi va scoate pe sirieni afară! Acest lucru era destul de aproape, nu-i așa? Dar nu era așa.

Aici vine Mica. El i-a zis: „Acum adu tu profeția ta!”

Mica nu s-a speriat, ci s-a întors și a spus: „*Mergeți la luptă, dar eu am văzut Israelul ca o turmă fără păstor.*” Iuh! Exact invers!

Voi sunteți adunarea. Care dintre cei doi are dreptate? Amândoi sunt profeți. Singura posibilitate de a răspunde este să folosim Unitatea de măsură: Cuvântul lui Dumnezeu. Deci, testul Cuvântului.

Ei l-au întrebat pe Mica: „De unde ai tu aceste lucruri?” Și Mica a răspuns: „*Am văzut pe Domnul stând pe scaunul Lui de domnie...*” (1 Împărați 22.19).

Amintiți-vă că Zedechia a spus că și el l-a văzut pe Dumnezeu prin același Duh: „Eu l-am văzut pe Dumnezeu și El mi-a spus să fac aceste coarne de fier. Du-te acolo și împinge acea națiune afară, pentru că țara ne aparține! Ceilalți nu au nici un drept la ea!” Dacă Israelul ar fi rămas ascultător Domnului, Ramotul ar fi fost a lui, dar ei l-au părăsit pe Domnul.

Exact aceeași este starea și poziția organizației, a bisericii de azi. Ea are un drept la aceste lucruri, dar voi ați fost înșelați pentru că v-ați îndepărtat de Cuvântul și de Duhul lui Dumnezeu, de ungera care urma să confirme Cuvântul pentru timpul acesta. Să nu pierdeți ocazia de a primi acest Mesaj în inimile voastre!

Observați ce s-a întâmplat. Mica a spus: „*...am văzut pe Domnul stând pe scaunul Lui de domnie și toată oștirea cerurilor stând lângă El, la dreapta și la stânga Lui.*”

Și Domnul a zis: „*Cine va amăgi pe Ahab, ca să se suie la Ramot din Galaad și să piară acolo?*” Ca să confirme Cuvântul vestit de Ilie, profetul Meu legitimat. Eu am spus că el va veni. Ilie avea Cuvântul Meu, iar Eu am spus că cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul Meu nu va da greș. Mie nu-Mi pasă cât de moderni devin ei, cât de buni sau de educați, sau cât de mari sunt ei, Cuvintele Mele nu vor da greș

niciodată!”

„Și un duh de minciună a ieșit din iad, a căzut jos în genunchi înaintea Domnului și a zis: „Dacă îmi vei permite, pot să le dau ungera mea; îi pot face să facă orice fel de semn sau minune, până când îi voi da jos de pe Cuvânt. Ei nici măcar nu vor ști că Acela este Cuvântul Tău! Îl vor ignora pentru popularitate.”

Fraților, timpul nu s-a schimbat. Acesta-i adevărul, frate Neville. Ține minte că acesta-i adevărul.

„Eu voi merge peste el să-l fac să facă aceleași lucruri pe care le fac și ceilalți. Îl voi face să procească și să spună o minciună.” Cum poate fi aceasta o minciună? Pentru că era contrară Cuvântului. Cei ce se aflau în gruparea lui Zedechia au crezut prorocia lui, chiar dacă era în contradicție cu Cuvântul vestit de Ilie.

Voi puteți să vă botezați cu oricare din aceste botezuri false. Mie nu-mi pasă cât de real pare, cât încearcă ei să imite, totul va fi o minciună dacă este în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu din ceasul acesta. Acesta este adevărul.

Voi ziceți: „Păi, părinții noștri au făcut aceasta și noi facem aceasta și biserica noastră este așa și așa.”

Pe mine nu mă interesează ce este aceea. Dacă este contrar Cuvântului scris pentru ceasul acesta, este o minciună. Dacă este contrar Cuvântului pentru această oră, Dumnezeu nu va avea nimic a face cu aceasta, indiferent cât este de sincer, cât este de educat, cât este de deștept, cât de adevărat sună aceasta sau cât de rezonabil. (Fratele Branham bate de două ori în amvon).

Dacă timpul ne permite, vom intra puțin mai adânc, iar dacă nu, o să reluăm subiectul acesta deseară.

Fără îndoială, Zedechia era un bărbat sincer, dar Mica i-a spus indirect că este uns cu un duh de minciună. Cât curaj vă trebuie să puteți spune așa ceva unui episcop! Dar Mica a făcut-o.

Episcopul Zedechia a venit la el și i-a spus: „Tu nu mai poți avea părtășie cu noi. Știi că eu sunt un om popular și că am fost ales prin votul poporului. Biserica a hotărât ca eu să fiu conducătorul ei, iar Dumnezeu ne-a dat țara aceasta ca s-o stăpânim. Eu îl am pe „Așa vorbește Domnul!”, după care l-a lovit pe Mica peste obraz și i-a zis: „Pe unde a ieșit Duhul Domnului din mine ca să-ți vorbească?”

Mica i-a răspuns: „*Vei vedea în ziua când se va scufunda California în mare. Vedeți? Același lucru. „Vei vedea pe unde a ieșit Duhul din tine, când te vei afla în închisoarea organizației.”*”

Ce spui la aceasta, Ahab? „Eu îl cred numai pe profetul meu!”

Ce s-ar fi întâmplat însă dacă el ar fi cercetat Cuvântul? Dar nu voia să accepte ideea că a fost blestemat. Ascultați! El nu voia să se vadă blestemat. Nici un om nu vrea lucrul acesta, dar fratele meu din organizație, vreau să-ți spun că aici este necazul tău. Tu vrei să te gândești că ești în ordine, deși în inima ta știi că prin faptul că folosești botezul în Tată, Fiu și Duh Sfânt, minți.

Cum puteți pretinde că învățați Adevărul, când nici nu recunoașteți botezul practicat de apostoli? Voi știți că sunteți falși dacă susțineți că vorbirea în limbi este dovada botezului cu Duhul Sfânt. Cum puteți crede așa ceva, cât timp respingeți făgăduința lui Dumnezeu pentru timpul acesta și totuși vorbiți în limbi? Voi nu vreți blestemul, nu-i așa? Dar aici este scris acest lucru și așa va fi. Acela este semnul fiarei, atât de aproape, încât dacă ar fi posibil i-ar înșela chiar și pe cei aleși. Ei vor poseda fiecare semn, fiecare minune, vor avea oameni șlefuiți și înțelepți, oameni unși, prorocii și în mijlocul lor se vor întâmpla tot felul de lucruri. Cum veți face însă deosebirea? Cercetați Cuvântul făgăduit pentru ceasul acesta! Numai așa veți putea deosebi lucrurile.

Gândiți-vă cum a rezistat Moise înaintea lui Balaam? Dar Mica înaintea lui Zedechia? Cum putem ști că el avea dreptate?

Cuvântul referitor la Ahab fusese profețit prin profetul lui Dumnezeu, Ilie. (Fratele Branham bate de câteva ori în amvon).

La fel a fost pronunțat înaintea noastră Cuvântul referitor la aceste organizații religioase de astăzi și blestemul împotriva lor. Dar El ne-a dat prorocii și în legătură cu Biserica adevărată care va fi unșă cu adevărat și va poseda Cuvântul; o Mireasă Cuvânt. Aici suntem noi. Aici avem același lucru ca și atunci.

Biblia ne învață că orice mărturie trebuie întărită de doi sau trei martori. Până acum am vorbit despre Balaam și Moise, apoi am vorbit despre Mica și Zedechia. Biblia posedă încă sute de asemenea exemple, dar eu mă voi opri la unul singur pentru a avea trei mărturii.

Ieremia era un profet lepădat și prigonit de oameni, dar legitimat de Dumnezeu. Ei l-au urât cu toată puterea, pe acest bărbat, aruncând chiar și cu fructe putrede în el și toate celelalte, iar Ieremia a pronunțat blestemul împotriva lor. Amintiți-vă ce a făcut el atunci când s-a întors pe o parte ca să arate cât sunt de greșiți.

Fiecare profet adevărat care s-a ridicat vreodată în lume, a blestemat sistemul religios din vremea sa. Atunci cum poate să schimbe Dumnezeu cel neschimbător aceasta?

Dumnezeu nu Se poate schimba. Profetul acestui ceas este Duhul Sfânt; El adeverește Cuvântul Său, dovedindu-L. Duhul Sfânt a fost Profetul din ceasul lui Moise; Duhul Sfânt a fost Profetul din ceasul lui Mica. Duhul Sfânt, care a scris Cuvântul, vine și Îl confirmă.

Ce s-a întâmplat în timpul lui Mica? Ahab a fost ucis, iar câinii i-au lins sângele, conform Cuvântului lui Dumnezeu.

Așa vorbește Domnul: „Voi toți învățători mincinoși, veți culege într-o zi ce semănați! Voi sunteți călăuze oarbe a celor orbi!” Nu sunt supărat pe voi, dar vă spun Adevărul. Nu v-aș fi spus niciodată aceste lucruri, dar Duhul Sfânt mi-a spus în timp ce mă aflam în camera, mea: „Să spui totul în felul acesta!” V-am spus vreodată ceva greșit? Nu a confirmat Domnul întotdeauna că este Adevărul? Fraților, treziți-vă până când nu este prea târziu!

Cum este posibil ca un spin să producă grâu? Spinii sunt spini de la început până la sfârșit, iar grâul este și rămâne tot grâu.

Cum credeți că puteți să-i opriți pe cei aleși să vadă ceea ce a descoperit El, să Îl vadă pe El? Ei sunt aleși să vadă pentru că Isus a spus în Ioan 6.27: „*Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.*” Vedeți? „Dar nimeni nu poate veni dacă nu Mi l-a dat El înainte de întemeierea lumii, când numele aleșilor au fost scrise în Cartea Vieții Mielului!” Nu în registrul unei biserici, ci în Cartea Vieții Mielului.

Prorocul Ieremia a fost legitimat de Domnul înaintea poporului Israel, dar cu toate acestea, ei l-au urât și l-au aruncat într-o groapă cu noroi.

Ei spuneau: „Noi suntem poporul lui Dumnezeu! Noi suntem Israelul. Suntem atât de sinceri în sinagogile noastre! Aducem toate jertfele care ni se cer și plătim cu banii noștri. Cum ar fi posibil ca Nebucadnețar să ia vreodată lucrurile sfinte ale lui

Dumnezeu și să le ducă în Babilon?”

Of! Din pricina păcatelor voastre.

„Păcatele voastre vă despart de Dumnezeu. Dacă țineți poruncile Mele,” spunea Domnul, „vă voi binecuvânta, dar dacă le veți părăsi, vi se vor întâmpla aceste lucruri.” Așa este.

El este încă Același. Rămâneți la poruncile Lui, la Cuvântul Lui pentru ceasul acesta, la ce ne-a promis El! Amin.

Deci, Ieremia era un profet ales de Dumnezeu și trimis să vestească voia Sa poporului Israel. Aceasta a făcut ca ei să-l urască. Adevărul este că toți profeții au fost urâți de contemporanii lor, deoarece făceau lucruri deosebite și ciudate care erau în opoziție cu sistemele religioase din vremea lor.

Astfel, Ieremia și-a pus în jurul gâtului un jug și a spus: „Așa vorbește Domnul: *„Poporul acesta va fi dus în robia babiloneană timp de șaptezeci de ani.”* (Ieremia 15.11). El a putut spune aceasta pentru că i-a fost descoperit de Dumnezeu. „Șaptezeci de ani!”

Atunci, Hanania, care era un profet printre oameni, a luat jugul de la gâtul lui Ieremia și l-a rupt. Dorința lui era să fie bine văzut de popor, dar vorbea contrar Cuvântului lui Dumnezeu. El spunea: „Așa vorbește Domnul: în doi ani veți fi înapoi!”

Vedeți, aici avem doi profeți unși cu „Așa vorbește Domnul”. Care era diferența dintre ei? Unul posedea Cuvântul Domnului, în timp ce celălalt pretindea că îl posedă. Cu toate acestea, Ieremia nu l-a contrazis pe Hanania, ci a spus: „Amin”, la tot ce a zis el.

Vedeți, Hanania a vrut să dovedească înaintea bătrânilor lui Israel și a adunării, că el este la fel de important ca Ieremia. El a spus: „Ieremia, tu știi că poporul nu te vrea! Eu sunt un proroc la fel de mare ca tine. De fapt, eu sunt mai mare decât tine pentru că prorocia ta este o minciună. Vrei să spui că poporul lui Dumnezeu va sta șaptezeci de ani în necaz?”

Vedeți? Exact așa spun ei și astăzi: „Noi suntem Biserica lui Dumnezeu!” Este adevărat, dar sunteți sub blestem. Voi, toate bisericile, denominațiunile, care vă țineți de tradițiile omenești în loc să vă țineți de Cuvântul lui Dumnezeu, sunteți

blestamate de Dumnezeu!

Acum observați! Aici vine Hanania. El a smuls jugul de la gâtul lui Ieremia, un simbol al lui Dumnezeu, l-a rupt și a zis: „*Așa vorbește Domnul! Doi ani și tot poporul va fi înapoi.*” Vedeți? El a vrut să apară mai indulgent în ochii poporului deoarece a stat înăuntru și era profetul organizației.

Ieremia era un bărbat singuratic, al pustiului, și a prorocit tot timpul numai lucruri rele cu privire la ei, pentru că erau răi.

Hanania însă le spunea: „Oh, voi sunteți în ordine cât timp aparțineți aici, cât timp sunteți Israel, aceasta este tot ce trebuie. Dumnezeu nu va face aceasta. Știu că s-a întâmplat ceva aici, dar nu vă alarmați și nu vă speriați!”

Oh, frate, aceștia trăiesc și astăzi: „Nu vă îngrijorați, totul este în ordine. Noi avem totul sub control, noi suntem Biserica.” Să nu vă gândiți așa! Da.

Astfel, Hanania a zis: „Totul este în ordine. Ei vor fi înapoi în doi ani. Acela este un lucru mic care s-a întâmplat, nu este nimic neobișnuit. Nebucadnețar a venit aici sus, dar Dumnezeul nostru se va îngriji de toate acestea.”

Cuvântul Domnului spunea însă că ei vor sta șaptezeci de ani în robie, adică până se va naște o altă generație. Noi știm că o generație este de patruzeci de ani. În cazul acesta, conform Cuvântului lui Dumnezeu spus de Ieremia, trebuiau să treacă aproape două generații.

Hanania a rupt jugul, dar Ieremia a zis: „În ordine, dar să ne amintim, Hanania, că amândoi suntem profeți. Noi suntem lucrători. Gândește-te frate, că înainte de noi au vorbit alți profeți: Moise, Mica, și că ei au profețit împotriva anumitor lucruri, dar orice prorocie trebuie să fie conform Cuvântului lui Dumnezeu. Tot ce au spus ei s-a împlinit întocmai.”

Hanania, s-a ridicat și a răspuns indignat: „Eu sunt Hanania (fără îndoială), profetul Domnului și eu spun: „Doi ani!” Cu alte cuvinte: „Nu mă interesează ce spune Cuvântul! Ungerea lui: „Eu zic: „Doi ani și ei vor fi înapoi!”

Ieremia a plecat din fața lui, a mers afară și a zis: „Doamne, mie nu-mi pasă ce a spus el, fiindcă cred și știu că Cuvântul spune „Șaptezeci de ani!” Eu voi sta cu adevărul Tău și nu voi fi amăgit de el.”

Dumnezeu a zis: „*Du-te și spune-i lui Hanania: „Iată, te izgonesc de pe pământ și vei muri chiar în anul acesta, căci cuvintele tale sunt o răzvrătire împotriva Domnului!”* (Ieremia 28.16). Și așa a fost.

Aici avem exemplele noastre, amândoi profeți, deși am putea aduce mult mai multe.

Isus a spus în Matei 24.24 că în timpul sfârșitului, aceste două duhuri vor fi din nou foarte aproape unul de celălalt. Vedeți? Imitația va fi atât de aproape de Adevăr încât, dacă ar fi cu puțință i-ar înșela chiar și pe cei aleși. De ce? Pentru că suntem în timpul sfârșitului. O, copii! Domnul să aibă milă de noi!

Cum puteți deosebi care este Adevărul în timpul acesta? La fel ca în trecut. Stați cu Cuvânt! Domnul este Același: El nu se schimbă. Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci și lucrează și astăzi la fel ca în trecut. Aceasta este metoda și modelul Lui, El conduce, El călăuzește; El vorbește și tot El împlinește. Restul sunt doar imitații.

Luați seama la tot acest Mesaj! Când Îl ascultați pe benzi, dacă eu voi fi plecat, când Domnul va termina cu mine aici pe pământ, să vă referiți din nou la aceasta. Ascultați glasul meu, ceea ce vă spun! Dacă El mă ia înainte de venirea Lui, să vă amintiți că eu v-am vorbit în Numele Domnului, numai Cuvântul Domnului. Da.

Observați: „Ei vor fi atât de aproape de Adevăr, încât i-ar înșela chiar și pe cei aleși, dacă ar fi cu puțință. Vor face aceleași semne și aceleași minuni, prin același Duh, dar totul va fi ca în exemplele amintite mai sus. Este adevărat? („Amin”).

Eu stau aici și transpir, dar mă bucur pentru că știu că acesta este Adevărul.

Să citim și Galateni 1.8, unde Pavel a spus: „*Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer, ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!* Acum, un Înger a venit jos. Aceasta este în 2Tesaloniceni... Oh, îmi pare rău!

Observați ce scrie în 2Timotei 3. Să începem de la începutul capitolului. Ascultați cu atenție. Cei care aveți Biblia, citiți cu mine.

„*Să știi că în zilele din urmă...*” Țineți minte aceasta: „*în zilele din urmă*”. Atunci se vor întâmpla aceste lucruri.

„*...vor fi vremuri rele.*” Noi suntem în ele.

„Căci oamenii vor fi iubitori se sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie.”

Priviți astăzi în rândurile acestor oameni: ei sunt stricați din cap până-n picioare, putrezi; merg într-o biserică dar părul bărbaților este ca și al femeilor, iar părul femeilor este ca al bărbaților. Noi trăim deja în mijlocul acestei generații perverse, sodomite.

Ați citit Reader's Digest de luna aceasta? Acolo scrie că tinerii noștri sunt deja consumați fizic și psihic, deși sunt doar niște copii. Știința spune că trupurile lor eșuează datorită murdăriei morale în care trăiesc din fragedă copilărie, sunt putrezi!

Vai, America! De câte ori a căutat Dumnezeu să vină în mijlocul tău, dar acum ți-a sosit ceasul! Tu conduci întreaga lume în mizerie și păcat!

„...batjocoritori, neascultători de părinți, fără evlavie, nemulțumitori.”

Pornografie, perversiune sexuală, lipsa dragostei firești, toate acestea sunt condițiile necesare autodistrugerii unei națiuni.

„...călcători de Cuvânt, învinuitori mincinoși, neînfrânați, nestăpâniți și desprețuitorii celor ce sunt buni.” Cu alte cuvinte, îi numesc „o grămadă de holly rollers!”

Zilele trecute, cineva a întrebat despre venirea aici la adunare, dar i s-a răspuns: „Nu te duce acolo, pentru că tot ce vei găsi este o mulțime gălăgioasă și agitată!”

Vedeți, *„disprețuitorii ai celor buni.”*

„Batjocoritori, încăpățânați, îngâmfați, iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu.”

Voi spuneți: „Frate Branham, aceștia sunt comuniștii!” Da? Dar ce spune versetul următor?

„...având doar o formă de evlavie, dar (Ce?) tăgăduindu-l puterea.” (v. 5). Cuvântul, Isus Hristos este Același ieri, azi, a manifestat făgăduința zilei.

Acum, avem de-a face cu o formă de evlavie ca a lui Balaam, Zedechia, Hanania și a celorlalți profeți mincinoși.

Având o formă de evlavie – unși... Vedeți?

Având o formă, unși – lucrători ordinați.

Având o formă de evlavie, dar negând că El este Același ieri, azi... Negând Cuvântul Lui!

Cum L-au negat ei pe Isus în ziua aceea? Pe Cine au negat ei când L-au negat pe Isus? Cuvântul. Ei erau religioși, învățau din Biblie, dar au negat Cuvântul împlinit în ziua lor.

Cine sunt ei astăzi? Aceiași unși. Ei predică Evanghelia despre Rusalii, dar tăgăduiesc făgăduința și confirmarea Cuvântului pentru ceasul acesta, și anume că: Isus Hristos este Același și astăzi. Puteți vedea aceasta? („Amin”).

Oamenii aceștia sunt cei care *se vâra prin case și momesc pe femeile ușurate, îngreuiate de păcate și frământate de felurite poftes, „Șezătorile noastre de cusut și așa și așa ale noastre.”*

Acolo vine cineva care încearcă să interpreteze Cuvântul greșit și spune: „Soră, este în regulă să ai părul scurt. Să nu ascuți prostia aceea!” Vedeți? „Tu poți să porți aceasta și să faci aceasta sau aceea, este în ordine.” Ceea iese din inima acelui om, îi întinează. Îți dai seama că ești uns de un duh de un duh rău, pofticios și murdar?

Aveți grijă, femeilor, fiindcă s-ar putea să cântați în cor cu părul tăiat și să vă simțiți bine, dar Biblia spune că sunteți stăpânite de un duh rău. Voi sunteți în contradicție cu Cuvântul! Vă îmbrăcați cum vreți și spuneți că nu vă simțiți condamnate, dar Cuvântul Domnului nu se schimbă: *„Femeia să nu poarte îmbrăcăminte bărbătească și bărbatul să nu se îmbrace cu haine femeiești; căci oricine face lucrurile acestea este o urâciune înaintea Domnului Dumnezeuului tău.”* (Deuteronom 22.5). Dumnezeu care nu Se schimbă a spus aceasta.

Cred că acum sunteți în măsură să deosebiți adevărul de minciună. Voi ziceți: „Păi, despre ce tot strigi?” Eu sunt un martor împotriva voastră, iar într-o zi, când va trebui să stați în fața judecății Lui, nu va exista nici un loc în care să vă puteți ascunde.

Cum a putut să oprească Mica acest lucru? Cum a putut s-o facă Moise? El a strigat împotriva neadevărului și minciunii, Iosua a alergat printre oameni, iar levitul

Fineas a scos sabia și a ucis câteva mii dintre ei, dar cu toate acestea, nu s-au întors la Adevăr ci au mers înainte tot așa.

Este profețit că ei vor continua tot așa și o vor face pentru că aceasta este „Așa vorbește Domnul!” Credeți că vor părăsi organizațiile religioase, dogmele și doctrinele lor, ca să se întoarcă la Cuvânt? „Așa vorbește Domnul: Nu, ei nu o vor face!” Vor merge în sistemul anticreștin? Exact! Așa vor face pentru că aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Poate cineva întreabă: „Atunci de ce le mai vorbești?” Pentru că trebuie să fiu un martor și la fel, voi, toți credincioșii.

„...femeile ușurate, îngreuiate de păcate și frământate de felurite pofte.”

„Păi, toate celelalte femei o fac.” Profeți mincinoși!

Ascultați-mă! Eu vorbesc despre profeții falși. Ce vor face ei în zilele din urmă?

„...vor momi femeile ușurate...” Le vor momi cu diferite pofte. „Păi eu știu că toate celelalte femei...” Eu știu că o femeie credincioasă nu va face niciodată aceste lucruri. Dar ei, lăsați-i să meargă mai departe.

Ce am spus la început despre California? „O, voi oamenii din Los Angeles! În fiecare an când revin, găsesc tot mai multe femei cu părul scurt, bărbați mai sisi decât am găsit prima dată și tot mai mulți predicatori care se atașează la organizații. Voi nu veți avea nici o scuză! Dacă lucrările mari care s-au făcut la voi ar fi fost făcute în Sodoma și Gomora, ar sta și astăzi în picioare. Vai de tine, Capernaume, care te numești cu nume de înger: Los Angeles!” Ce se va întâmpla cu Capernaumul acesta care nu vrea să primească Cuvântul? Se va scufunda pe fundul oceanului! Când? Eu nu știu când se va întâmpla acest lucru, dar se va duce. Voi tinerilor, să țineți acest lucru înaintea ochilor voștri, dacă eu nu voi mai trăi în acele zile. Ținutul acesta se va scufunda!

„...care învață întotdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoștință a Adevărului.” (v. 7).

Acum vine însă partea șocantă: „După cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc Adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința.” (2 Timotei 3.8).

Da, în ce privește credința. Aici este vorba despre Credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. (Iuda 3). Și „...el va întoarce inima copiilor la părinți” (Maleahi 4.5b), la credința părinților de la Rusalii.

„Respingători în ce privește credința.” Oh! Știți ce înseamnă „respingător”? În Biblia Scofield este un „h” acolo și mai sus scrie „apostazie”, adică „lepădare de credință”. Aceasta este, o apostazie.

„Respingători în ce privește credința, adevărul.” „Credința”. Există o singură credință adevărată, iar ei resping credința.

Acum, vreau să citesc din Luca 18.1-8:

„Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat și să nu se lase.

El le-a zis: „Într-o cetate era un judecător care de Dumnezeu nu se temea și de oameni nu se rușina.

În cetatea aceea era și o văduvă, care venea des la el și-i zicea: „Fă-mi dreptate în cearta cu pârâșul meu.”

Multă vreme n-a voit să-i facă dreptate. Dar în urmă, și-a zis: „Măcar că de Dumnezeu nu mă tem și de oameni nu mă rușinez,

totuși, pentru că văduva aceasta mă tot necăjește, îi voi face dreptate, ca să nu tot vină să-mi bată capul.”

Domnul a adăugat: „Auziți ce zice judecătorul nedrept?

Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Săi, care strigă zi și noapte către El, măcar că zăbovește față de ei?

Vă spun că le va face dreptate în curând. Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?”

Aici am vrut să ajung.

În Apocalipsa 10 citim: „...ci în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu după vestea bună vestită de El slujitorilor Săi proroci.” (v. 7).

Acum vă veți întreba: „Voi găsi eu această credință?” Maleahi 4 se va împlini în acest timp ca să aducă credința copiilor înapoi la credința părinților, la Cuvântul original?” Vedeți?

Respingători! „Iane și Iambre s-au împotrivit...”

În 2Timotei 3.8 scrie: „*După cum Iane și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa, în zilele din urmă, oamenii aceștia se împotrivesc Adevărului*”. Ei sunt cei unși și vor avea doar o formă de evlavie.

„*Respingători în ce privește...*” Nu respingători în ce privește trăirea pentru că sunt bine crescuți, sunt oameni culți.

Gândiți-vă la Moise, care s-a dus în Egipt cu un Mesaj care era „Așa vorbește Domnul”, și care a fost adevărat. El a chemat Israelul, care era un popor, nu o biserică, pentru că „Biserică” înseamnă „cei chemați afară”. Ei erau poporul lui Dumnezeu prin făgăduință, dar o dată cu primirea ungerii și a mesajului de a ieși afară din Egipt, au devenit „Biserica lui Dumnezeu.” Apoi, deși au văzut semnele și minunile pe care Dumnezeu le-a făcut prin Moise, au decăzut din pricina neascultării și a necredinței în Cuvântul lui Dumnezeu și au ascultat de un proroc mincinos. Sper că ați înțeles.

Israel, poporul lui Dumnezeu, a ieșit sub mâna puternică a lui Dumnezeu, uns cu Cuvântul... cu Puterea lui Dumnezeu, au văzut semnele și minunile lui Dumnezeu, dar atunci când Dumnezeu Se mișca cu ei înainte, a venit înăuntru un profet fals, uns, și i-a învățat ceva contrar Cuvântului original al lui Dumnezeu pe care-L auziseră; și fiecare din ei au pierit în pustie, înafară de trei oameni. Acum stați!

„*Așa cum a fost în zilele lui Noe, când au fost salvate din apă opt suflete, ai domăni va fi la venirea Fiului omului.*”

„*Cum a fost în zilele lui Lot, când au ieșit afară din Sodoma, trei, tot așa va fi în zilele când va fi descoperit Fiul omului.*” Eu doar citez Scriptura, Cuvântul Domnului care nu va trece, dar *Cerurile și pământul vor trece...*” Aceasta va fi o minoritate.

Observați! Moise s-a dus jos la Aaron și urma să fie Dumnezeu, pentru că Dumnezeu i-a spus: „Tu vei fi Dumnezeu pentru Aaron și el va fi profetul tău. Dacă tu nu poți vorbi bine, va vorbi el în locul tău.” Domnul i-a mai zis: „*Cine l-a făcut pe*

om mut? Cine l-a făcut pe om să vorbească?" Domnul l-a făcut."

Astfel, Moise a pășit acolo jos. Și ce a făcut? El a făcut o minune adevărată și dreaptă, pentru că Dumnezeu i-a poruncit: *„Du-te și aruncă-ți toiagul jos!”* Moise l-a aruncat și toiagul s-a prefăcut în șarpe. Apoi, l-a ridicat de jos și s-a schimbat din nou în toiag. După aceea, El i-a zis: *„Du-te, fă aceasta înaintea lui Faraon și spune-i: „Așa vorbește Domnul!”*

Când a văzut aceasta, Faraon a zis: *„Ce truc ieftin de magician! Nu este nimic de aceasta! Noi avem în organizația noastră oameni care pot să facă același lucru! Vino aici, episcopi Cutare și Cutare. Vino și tu aici afară! Noi îi avem pe cei care pot face același lucru.”* Acela era Satan care vorbea prin Faraon, iar dincolo era Dumnezeu care a vorbit prin Moise.

Dar priviți-i pe acești oameni care au ieșit. Iane și Iambre au pășit afară, în public, înaintea lui Moise și a poporului, și au făcut fiecare minune pe care putea s-o facă Moise. *„Dacă ar fi cu puțință, ei i-ar înșela chiar și pe cei aleși.”* Este adevărat? Au făcut același lucru pe care l-a făcut Moise. Înțelegeți? Amintiți-vă! Aceasta este *„Așa vorbește Domnul: acest lucru se va repeta din nou în zilele din urmă!”*

Care era diferența dintre Moise și Iambre?

Moise a spus: *„Să se prefacă apa în sânge!”*

Atunci, profeții aceștia falși au spus: *„Singur, și noi putem transforma apa în sânge, la fel ca tine!”* Și au făcut așa.

Apoi, Moise a zis: *„Să vină purici!”* De unde a luat el aceasta? Direct de la Dumnezeu. Vedeți?

Și ce au făcut ei? Au zis: *„Păi, și noi putem aduce purici!”* Și au făcut-o. Orice minune pe care a făcut-o Moise, au putut s-o facă și ei.

Țineți minte aceasta pentru că vom reveni. Ei pot face orice, dar nu pot sta cu Cuvântul. Ei nu pot să stea cu Cuvântul.

Vedeți, ei au putut face aceasta, dar Moise, adevăratul profet trimis de Dumnezeu, însărcinat de Dumnezeu, nu s-a certat cu ei și nu le-a zis: *„Voi nu puteți face aceasta!”* El i-a lăsat în pace, i-a lăsat să meargă înainte. Ei sunt profeții organizației, dar merg înainte.

Moise a mers drept înainte în ascultare de Dumnezeu. Astfel, orice a zis Dumnezeu: „Du-te și fă aceasta!”, Moise s-a dus și a făcut întocmai.

Întotdeauna când Moise venea cu ceva nou, fiecare din indivizii aceștia, copia modelul și apoi prezenta senzaționalul cu trâmbițe și alai.

Acum, observați! Acești indivizi au apărut... Oh, poporul, să nu vă scape aceasta! Acești impostori, acești imitatori, au apărut după ce cel adevărat a mers primul. Vedeți? Ei au venit să imite. Vedeți, ei trebuiau să vină. Diavolul nu poate să creeze nimic; el este doar un pervertitor al originalului. Ce este păcatul? Neprihănirea pervertită. Ce este curvia? Actul corect pervertit. Ce este minciuna? Un adevăr prezentat greșit. O perversiune!

Priviți la Hanania, un pervertitor al Cuvântului original. Priviți la Balaam, un pervertitor al Cuvântului original. Priviți la Zedechia, un pervertitor al Cuvântului original. Biblia spune că tipul acesta de oameni se vor scula ca să pervertească Cuvântul original adevărat și dovedit de Dumnezeu.

„Fă lucrarea unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba, căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă, ci îi vor gândi urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor.”

Ei vor merge înainte, vor face orice vor și vor spune: „Aceasta este în ordine, noi avem aceleași semne și minuni.” Dar cu toate acestea, își vor întoarce urechea de la Adevăr și se vor îndrepta spre minciună și spre dogme și învățături scoase de oameni.

Oh, cum va atinge prezența Duhului Sfânt, sufletul unui om care a început să mediteze asupra acestor lucruri și ce lumină va primi! Vedeți ce ne-a spus El, acum treizeci și trei de ani, când am pus piatra de temelie a Tabernacolului din Jeffersonville?

Gândiți-vă și la evenimentul de la râul Ohio, când a venit Îngerul Domnului într-un Stâlp de Foc pentru a fi văzut de toată lumea prezentă la botezul făcut în apă în Numele Domnului Isus Hristos. Vedeți dacă ceea ce a spus El s-a împlinit. Vedeți ce s-a întâmplat.

Eu știu că este greu, fraților, dar aceasta este... Biblia, Isus Însuși a spus că „*Dacă ar fi cu putință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși.*” Nu este nici o cale de a ocoli acest

lucru, iar ei nu vor fi niciodată în stare să vadă aceasta. *„Dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși.”*

Observați. Acești indivizi au apărut numai după ce a fost trimis unsul adevărat al lui Dumnezeu, numai după trimiterea profetului adevărat, Moise. Astfel, când Moise făcea ceva, ei îl imitau.

Fraților și surorilor, aceasta este biserica mea, este locul în care pot predica deschis și am dreptul să spun tot ce spune Cuvântul lui Dumnezeu. Eu nu condamn pe nimeni, dar haideți să cercetăm aceasta pentru timpul și ceasul în care trăim.

Gândiți-vă că acești indivizi au făcut aceleași minuni pe care le-a făcut Moise. Moise a adus purici, iar ei au imitat aceasta și au adus purici.

Vedeți? Dumnezeu a zis: *„În ziua în care vei mânca din pomul oprit, vei muri.”* Dar Satan a venit acolo și a zis: *„Cu siguranță că nu vei muri, dar vei fi mai înțelept, vei avea o organizație mai bună...”* Știți voi. *„Totul va fi mai bine pentru tine, vei avea mai multă lumină.”* Vedeți, doar o perversiune.

Amintiți-vă! *„Așa vorbește Domnul”* ne spune că conform 2Timotei 3.8, în zilele din urmă vor fi pe pământ acești lane și lambre. Acești imitatori, mai mulți. Acum noi vom ajunge înapoi la Sodoma și-i vom găsi pe cei trei Îngeri care au venit jos, apoi vom vedea imitația și vom înțelege care este drept și care este greșit.

Imitatorii au făcut aceleași minuni, dar ei au apărut după ce a fost uns Cuvântul adevărat, prin cel adevărat trimis de Dumnezeu și duce spre o unire firească.

Cred că vă amintiți cum luam mâna bolnavilor în mâna mea, iar Domnul semnala boala celui suferind printr-un semn pe mâna mea. Dar după foarte puțin timp, au apărut pretutindeni asemenea semne; se părea că toată lumea le posedă: unul avea un semn pe mâna dreapta, altul pe stânga, altul avea un miros, etc. Apăruseră tot felul de imitații, ceea ce m-a mirat foarte mult.

Dumnezeu nu mă lasă să spun de data aceasta unde este adevărul autentic, dar într-o zi îl vor afla toți cei ce sunt în drept s-o afle. Toate aceste lucruri s-au întâmplat doar ca să fie descoperită nebunia lor. *„Dar nu vor mai înainta: căci nebunia lor va fi arătată tuturor, cum a fost arătată și a celor doi oameni.”* (2 Timotei 3.9). Ei nu au fost niciodată adevărați. Dacă îmi va îngădui Domnul, cu altă ocazie voi vorbi mai deslușit despre aceste lucruri.

Ei au făcut aceleași minuni, dar numai după ce a mers mai întâi înainte, Cuvântul original. Așa a procedat Satan în grădina Eden și așa a procedat tot timpul. Cine a profetizat întâi? Moise. Cine a venit mai întâi în scenă, Moise sau Balaam? Moise. Cine a venit mai întâi în scenă, Ieremia sau Hanania? Înțelegeți ce vreau să spun? (Adunarea zice: „Amin!).

Observați, ei au copiat. Imitatori firești, sinceri, care se gândeau că făceau o slujbă fără voia lui Dumnezeu, cum am văzut săptămâna trecută că a făcut David, o imitare firească. Aș vrea să vă gândiți la aceste lucruri. Dacă nu o spun eu, cu siguranță o va descoperi Duhul Sfânt, în special celor aleși. Vedeți?

Organizația lui Faraon spunea: „Noi avem bărbați care fac aceleași lucruri ca și Moise.” Și au făcut-o. Vedeți? De ce a lucrat Faraon în felul acesta? De ce a permis Domnul așa ceva? De ce a trimis Dumnezeu un proroc adevărat, care să lucreze prin semne și minuni înaintea lui Faraon, și apoi a lăsat ca o organizație de vrăjitori să copieze modelul Său înaintea poporului? De ce îngăduie Domnul să se ridice un înșelător care face aceleași lucruri ca Duhul Adevărului? Toate aceste lucruri s-au întâmplat numai ca să se împlinescă Scriptura.

Observați! Moise lucra pentru a împietri inima lui Faraon și a egiptenilor. Aceasta a făcut ca ei să încerce să dovedească faptul că Moise nu era singurul care posedă Adevărul și, că și ei puteau face tot ce făcea Moise.

De ce îngăduie Dumnezeu aceste lucruri în zilele din urmă? Ca să se împlinescă voia Sa!

Exact același lucru s-a întâmplat atunci: El a permis ca duhul de minciună să vină peste Zedechia. Aceasta a fost metoda aleasă de Dumnezeu, pentru a-l trimite pe Ahab la moarte, și astfel să se împlinescă Cuvântul vorbit prin Ilie. Cum astfel ar fi putut să-i facă El pe acești oameni, care se încred în bisericile lor, să vină aici afară și astfel să se întâmple ceea ce a vestit El? Totul este conform Planului Său vestit pentru Epoca Bisericii Laodicea, despre care citim în Apocalipsa 3.17-18:

„Pentru că zici: „sunt bogat, m-am îmbogățit și nu duc lipsa de nimic; Eu șed ca o împărăteasă, și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol,

te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc, ca să te îmbogățești; și haine albe ca să te îmbraci cu ele, și să nu ți se vadă rușinea goliciunii tale; și doftorie pentru ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi.”

De ce a făcut El aceasta? De ce permite Dumnezeu aceste imitații în zilele din urmă, când aceste lucruri se împlinesc prin Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu? De ce lasă ca acești imitatori să vină, să facă același lucru și să nege Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu? El a făcut aceasta pentru Moise, iar Faraon a făcut aceasta împotriva lui Moise. Și la fel au făcut Iane și Iambre.

Biblia ne învață că aceste lucruri se vor repeta din nou în zilele din urmă. Iată-ne aici! Dacă aceste lucruri nu sunt împlinirea Scripturii, ce sunt?

S-a certat cumva Moise cu ei? Le-a spus el: „Nu aveți voie să faceți așa ceva! Opriți-vă imediat pentru că eu sunt singurul care am ungerea să fac aceste lucruri!” ? Nu, el i-a lăsat să lucreze în continuare. I-a lăsat să meargă înainte. Dar amintiți-vă că Biblia a spus:

„Dar nu vor mai înainta, căci nebunia lor va fi arătată tuturor, așa cum a fost arătată și a celor doi oameni.” (2 Timotei 3.9). Da, această nebunie se va vedea când Mireasa este răpită și luată în cer la Domnul și Mirele ei.

Observați! Moise, adevăratul Cuvânt manifestat, nu a zis nimic, ci i-a lăsat să meargă mai departe, pentru ca inima lui Faraon și a egiptenilor să fie înșelată. Exact același lucru l-a făcut El, ca să-l poată amăgi pe Ahab. Astfel, omul acela micuț care stătea acolo singur, Mica, le-a spus: „Așa vorbește Domnul!”, dar imediat s-a ridicat un alt uns și a spus: „Așa vorbește Domnul!”, însă el era în contradicție cu Adevărul.

Astăzi noi stăm cu „Așa vorbește Domnul.” În zilele din urmă, botezul în apă trebuie să se facă în „Numele Domnului Isus Hristos.” Dar iată că se ridică un om care face minuni și este un trinitarian.

Arătați-mi cuvântul „trinitate” în Biblie. Arătați-mi unde scrie despre trei dumnezei. Nu veți găsi așa ceva în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu veți găsi nici că cineva ar fi fost botezat în titlurile: „Tată, Fiu și Duh Sfânt.” „Tată, Fiu, Duh Sfânt” ni-l arată pe Dumnezeu în multitudinea descoperirilor Sale. Ce vor face însă batjocoritorii? Vor veni și vor spune: „Nu-l asculta soră, pentru că el nu ține pasul cu moda, este ceva învechit. Adevărul este că-ți stă mai bine cu părul scurt.”

Biblia spune că în zilele din urmă, El va trimite Duhul lui Ilie și va chema oamenii, pe copiii lui Dumnezeu, înapoi la credința originală de la început, a Cuvântului. Acel Cuvânt era confirmat; în zilele din urmă Fiul omului Se va arăta la fel ca în zilele

Sodomei, dovedind că este Același ieri, azi și în veci. El a promis că va face aceasta; aceasta este promisiunea lui Dumnezeu, aceasta este „Așa vorbește Domnul!”

Observați! Imitatorii au făcut aceleași lucrări ca Moise, până când Dumnezeu S-a săturat de aceasta.

Amintiți-vă că aceasta este „Așa vorbește Domnul” și se va împlini în această zi. Cercetați în toată lumea, luați fiecare cult, fiecare clan, luați fiecare om și fiecare biserică. Predicatorilor, vă însărcinez în Numele lui Hristos să faceți aceasta. Vă însărcinez să citiți ziarele și să luați seama oriunde mergeți, ca să vedeți dacă aceasta nu este chiar acum pe pământ. Vedeți?

Matei 24.24 este absolut corect: „În zilele din urmă, se vor scula proroci mincinoși și hristoși mincinoși, care vor amăgi pe mulți.” Priviți aceasta în simboluri și veți vedea că îi vor amăgi pe mulți. „Profeți”, la plural; hristoși, unși, tot la plural. Voi știți, metodiștii, baptiștii, pentecostalii și așa mai departe. Vedeți? Dar pe lângă aceste imitații, există un Duh adevărat, Hristos, iar Acesta este Cuvântul făcut trup, așa cum a promis El.

Acum vom merge puțin mai departe și vom mai privi câteva Scripturi.

Amintiți-vă că pleava arată exact ca bobul de grâu. Vedeți? Acest lucru nu s-a întâmplat în timpul lui Luther. Paiul nu era bobul de grâu, deși avea Viața în el. Paiul este bun, Viața din el a fost bună, dar amintiți-vă că această Viața a mers mai departe, a trecut de la Ilie la Elisei. Viața a continuat să avanseze, a trecut într-un alt stadiu pentru că nu putea rămâne pe loc. Vedeți? Noi nu putem să mâncăm hoitul rămas din altă epocă; nu putem mânca un hoit pentecostal, metodist sau baptist. Vedeți, a devenit un hoit, dar noi avem Hrană proaspătă, Cuvântul pentru ceasul acesta.

Amintiți-vă că pleava este exact ca Bobul de grâu. Tulpina nu a arătat ca Bobul, nici spicul nu a arătat ca Bobul, dar pleava a arătat la fel ca El. Isus Hristos același ieri, în Luther, nu a arătat ca astăzi, nici în Wesley, dar desigur, arată în pentecostali ca „*să-i înșele dacă ar fi cu puțință chiar și pe cei aleși.*” Vedeți, acolo sunt epocile voastre!

Biserica pentecostală din timpul sfârșitului, Laodicea, L-a scos afară din mijlocul ei pe Hristos Însuși, Bobul. Când El a încercat să Se manifeste pe Sine în biserică, L-a

scos afară și totuși pretinde că este o biserică unsă.

Dar aici este Cuvântul, Hristos Însuși, Cuvântul uns care va veni pentru restul Trupului Său, Mireasa. Așa cum am spus, unșii aceștia beau din aceeași Apă care udă și grâul pentru că aceeași Apă udă și neghina, pe cei unși. Dar numai cei aleși sau hotărâți mai dinainte, vor fi în stare să facă diferența dintre ei.

Aceia sunt unși și spun: „Slavă lui Dumnezeu! Noi vorbim în limbi și sărim. Noi avem libertate pentru femei.” Vedeți? Mergeți mai departe pentru că nu puteți face nimic.

Voi ziceți: „Păi, noi vorbim în limbi, strigăm și dansăm în Duhul. Noi predicăm Cuvântul.” Așa este. Nu se poate face nimic împotriva acestui lucru, pentru că Biblia spune că așa vor face acești oameni din timpul din urmă. De ce? Isus a spus: *„Ca să-i înșele, dacă ar fi cu putință, chiar și pe cei aleși.”*

Observați pleava. Bobul original, Bobul care a fost pus în pământ nu a fost o organizație. În Sine, El a fost un Bob, dar când a venit sus, nu a mai fost un Bob; tulpina, frunzele erau o organizație. Apoi a mers într-un alt stadiu: spicul, dar nici el nu era ca Bobul de la început. Aceasta era o organizație. A urmat pleava, multe frunze, „penticos.” Priviți la aceasta! Ea ia formă, iar când priviți coaja aceea micuță, arată exact ca Bobul de grâu. Dar în final este manifestat Bobul, fără organizație. Acolo nu mai sunt purtători, pentru că organizația este numai un purtător. Vedeți, paiul trebuie să moară, pleava trebuie să moară și toate celelalte trebuie să moară, dar Grâul trăiește mai departe. Acesta-i trupul de înviere după care coboară El și-l ia sus. *„Cei dintâi vor fi cei din urmă și cei din urmă vor fi cei dintâi.”* Vedeți, îi ia sus în înviere. Sunteți atenți? (Adunarea spune: „Amin”). În ordine.

Pleava arată exact ca Bobul.

Un om care cultivă un ogor cu grâu, va spune: „Slavă lui Dumnezeu! Am o recoltă de grâu”, deși nu are nici măcar un bob de grâu. Ea arată ca bobul de grâu, dar este pleavă.

Să mergem puțin înapoi, prieteni. Unde a venit prima trezire, în zilele când bobul de grâu, Trupul, Mireasa lui Hristos a trebuit să cadă în pământ? Și-a organizat Hristos Biserica, Mireasa Sa? El nu a organizat-o niciodată, ci a așezat în Ea apostoli, profeți și așa mai departe, ca s-o țină curată. Dar la Niceea, Roma, după

trei sute șase ani, ei au organizat biserica, au făcut din ea o organizație. Este adevărat? Dar când a făcut aceasta, ea a murit, iar cei care nu au fost de acord cu biserica aceea, au fost dați la moarte. Astfel, Ea a zăcut sute de ani în pământ.

Apoi, după un timp a venit sus Luther. Atunci au apărut primele firicele de grâu. De acolo, a ieșit Zwingli și așa mai departe și celelalte organizații.

A mai trecut un timp și au venit anglicanii. Ce a urmat? A venit Wesley cu o nouă trezire, spicul, care seamăna puțin mai mult cu Bobul de grâu. Dar ce s-a întâmplat și cu spicul? S-a organizat, s-a uscat și a murit, iar Viața s-a dus direct în pleavă, care seamăna aproape perfect cu Bobul. Dar în final, nebunia ei a fost arătată, în ultimii opt sau zece ani, dar mai ales în ultimii trei ani. Ce face ea acum? Se separă de Grâu.

Cuvântul acesta se vestește de douăzeci de ani, dar cu toate acestea nu s-a format nici o organizație din El. De ce? Pentru că nu mai există nimic în afară de Bob. Bobul este originalul. Totul se mișcă în limitele slobozeniei primite, fără organizații, fără ajutorul lor. Oh, Doamne, și un orb poate vedea aceasta! Acesta nu se poate organiza, pentru că El este absolut împotriva organizației. El este Bobul de grâu Însuși, Fiul omului manifestat în zilele din urmă.

Bobul de grâu va veni înapoi la El Însuși, Fiul omului în zilele din urmă. Acela este timpul în care vor veni imitatorii falși, ca să-i înșele, dacă ar fi cu puțință, chiar și pe cei aleși. Priviți pleava lor denominațională cum se trage la o parte acum, așa că Grâul Se va face cunoscut numai celor aleși, care sunt parte din El. Observați cât de frumos este adus acesta aici înăuntru, acum.

Aleșii lui Dumnezeu, despre care citim în Efeseni 1.5 sunt singurii care nu vor putea fi înșelați. Ei sunt aleși după voia lui Dumnezeu și vor putea să-i deosebească pe prorocii adevărați de cei mincinoși.

Cum îi puteți deosebi? Prin Cuvânt. Noi vedem aceasta prin umbră. Vedeți? („Amin”). Numai Cuvântul îi va separa, nu semnele. Oh, nu! Ei vor face aceleași semne, dar Cel care i-a separat este Cuvântul. Sigur că da. Toți au prorocit, toți au făcut aceasta, aceea și cealaltă. Isus a spus că ei vor face același lucru, dar Cel care i-a separat este Cuvântul, nu semnele.

Ați observat? Isus nu a spus în Matei 24.24 că în zilele din urmă se vor ridica „Isuși mincinoși”. Oh, nu! Dacă veți lua un penticostal adevărat, el nu va spune niciodată

că este „un Isus”. Vedeți? Nici un metodist, nici un baptist sau cineva din una dintre organizații, nu va spune că este „un Isus”. Ei nu o vor face pentru că știu mai mult de atât.

Vedeți? Biblia spune că ei vor fi „hristoși mincinoși”, nu „Isuși mincinoși”. Ei sunt „hristoși mincinoși” pentru că sunt împotriva Cuvântului, dar nu știu aceasta. Eu voi dovedi aceasta imediat, pentru că voi ați văzut că oamenii aceștia au făcut aceleași lucruri, iar Isus a spus că așa va fi.

Așa cum am spus deja, eu nu îi condamn pe oamenii de afară care ne ascultați prin transmisia telefonică, dar aceasta este biserica mea, grupul peste care m-a pus Duhul Sfânt și trebuie să le spun Adevărul. Este deja târziu.

„Hristoșii mincinoși”, unșii falși vor avea aproape fiecare semn și fiecare literă a Cuvântului.

Poate ziceți: „Cred ei în botezul Duhului Sfânt?” Absolut! „Cred în toate acestea?” Da. „Cred în vorbirea în limbi?” Da. „Cred că trebuie să-i urmeze semnele și minunile?” Da. Aceștia nu sunt metodiști și nici baptiști. Nu, nu, ci sunt pentecostali. Vedeți, aceasta se întâmplă în zilele din urmă.

Prima epocă a Bisericii nu a văzut aceasta; epoca Bisericii Metodiste nu a văzut aceasta; epoca Bisericii Baptiste nu a văzut aceasta; epoca Bisericii Prezbiteriene nu a văzut aceasta, dar pentecostalii sunt aproape la fel ca Lucrarea adevărată. Pleava este aproape ca Bobul, dar ei nu vor vedea niciodată aceasta. Vedeți? Ei nu au văzut, pentru că aceasta se întâmplă în zilele din urmă, în această zi. Da, domnilor.

La sfârșit va fi întocmai ca la început. Atunci, Satan i-a interpretat greșit un singur Cuvânt, Evei și ea l-a crezut. Ea, nu el; biserica, nu Hristos. Vedeți? Biserica este cea care are Cuvântul interpretat greșit. Înțelegeți? Nu Adam, ci Eva; nu Hristos, ci biserica unsă, așa-zisa mireasă, cea care se pretinde a fi mireasa, ea are Cuvântul interpretat greșit.

Puteți vedea aceasta? Păi aceasta se leagă împreună ca șiretul de la pantoful vostru sau ca genele de la ochii voștri. Oriunde vă întoarceți în Biblie, Aceasta se leagă împreună. Eva a crezut aceasta, nu Adam; așa-zisa mireasă de astăzi a crezut aceasta, nu pe Hristos; așa-zisa mireasă are aceleași semne, aceleași minuni, face aceleași lucrări. De ce? *„Ca să-i înșele, dacă ar fi posibil, chiar și pe*

cei aleși.”

Fiți atenți, ca să nu înțelegeți greșit.

Ei nu vor accepta să fie numiți un „Isus fals”, nu vor accepta să fie numiți „Isus”. Sigur că nu. Ar fi prea simplu și oricine ar ști aceasta. Mie nu-mi pasă dacă ei au ulei pe spate și sânge pe mâini sau pe față... oricine are bun simț știe că acesta nu este Isus. Vedeți, ei nu vor pretinde aceasta, dar se numesc pe sine însuși „hristoși”, adică „cei unși” și fac semne și minuni până acolo încât *„să-i înșele chiar și pe cei aleși”* pentru că *acești hristoși mincinoși se vor ridica să-i înșele, dacă ar fi posibil, chiar și pe cei aleși.”*

Acum fiți atenți, ca să nu pierdeți ceea ce voi spune pentru că este vrednic de ascultat.

Observați! Ei nu sunt „Isuși falși”, ci sunt „hristoși falși”. Ei cred că sunt unși, dar știu că nu sunt Isus. Dacă un om ar veni și ar spune: „Priviți cicatricele de la mâinile mele! Priviți la fruntea mea, eu sunt Isus!”, păi, toți am ști că așa ceva este greșit! Isus nu a spus niciodată că vor apărea oameni care vor pretinde aceasta, ci a spus că vor apărea „hristoși mincinoși”. „Hristoși”, la plural, denotațiuni și așa mai departe; cei unși cu un duh denotațional, nu cu Cuvântul. Sunteți atenți la aceasta? Nu „Isuși falși”, ci „hristoși falși”, unși falși. Vedeți? Oh, cât este de simplu! Sunt sigur că nu vă va scăpa aceasta.

Aduceți-vă aminte că întotdeauna v-am spus că sunt trei feluri de oameni. Există trei rase de oameni, ieșite din Sem, Ham și Iafet și sunt trei feluri de oameni: credinciosul adevărat, formalistul sau credinciosul prefăcut și necredinciosul. Aceștia au fost și vor fi întotdeauna. Vedeți?

Acolo au fost Moise, credinciosul adevărat, Iane și Iambre, (formaliștii) și necredincioșii. Vedeți? Acolo a fost Moise, Balaam... Întotdeauna vom întâlni aceste trei feluri de oameni: credinciosul adevărat, prefăcutul și necredinciosul.

Acum, amintiți-vă, necredinciosul, denotațiunea, nu crede deloc în semne și minuni, ci este rece, formală și rigidă, dar credinciosul prefăcut, individul care se face că crede, este pleava. Însă există și credinciosul adevărat care este într-adevăr adevărat.

Să-i privim o clipă cum merg ei împreună.

Observați cât sunt de îndrăzneți acești credincioși prefăcuți și acești necredincioși! Doamne! Ei sunt la fel de îndrăzneți ca Satan care a stat în prezența Cuvântului adevărat și a spus: „Este scris!” Este adevărat? De ce a făcut Satan aceasta? El cunoștea Cuvântul pentru ceasul acela, dar se îndoia că Omul acela mic și smerit era acel Cuvânt. De aceea l-a spus: „Dacă ai fi Fiul lui Dumnezeu... Eu știu că Fiul lui Dumnezeu vine, pentru că El a spus că va face aceasta, dar dacă ești Acela, El a promis că va porunci îngerilor Lui să vegheze asupra Ta...” Vedeți? „Dovedește-mi aceasta! Fă o minune! Lasă-mă să Te văd că o faci!”

Vedeți, necredinciosul, credinciosul prefăcut sau imitatorul? Priviți-l pe Iuda, credinciosul prefăcut care stătea în prezența Cuvântului adevărat.

Vedeți cât sunt de îndrăzneți? Ei zic: „Să nu dați nici o atenție la nonsensul acela! Nu este nimic de Acesta! Să nu mergeți acolo pentru că este doar multă gălăgie! Nu este nimic de Acea! Totul este numai ficțiune, este doar în mintea voastră.” Înțelegeți ce vreau să spun? Stați chiar în prezența Cuvântului și spuneți aceasta.

Vedeți, Satan, a pășit în față împotriva Cuvântului Însuși, așa cum spune Biblia aici, în Iuda:

„Arhanghelul Mihail, când se împotriva diavolului și se certa cu el... a zis: „Domnul să te mustre!” (Iuda 9). Împotriva Cuvântului Însuși.

Aici este antihristul, cel uns, și stă chiar împotriva Cuvântului original din această zi, Isus Hristos, și spune: *„Este scris!”*

Priviți la zilele din urmă. *„Acesta va fi atât de aproape de adevăr încât, dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar și pe cei aleși.”* Oh, Doamne! Știți de ce nu vor putea fi înșelați cei aleși? Pentru că ei sunt Cuvântul. Vedeți?

Este la fel ca Viața din Rădăcină; El nu Se poate nega pe Sine Însuși. El este Cuvântul și în anotimpul Cuvântului. Acesta este adevărul.

Ieremia a știut pe ce stătea și nu l-a interesat ce a spus Hanania, și la fel a făcut Moise și ceilalți. Vedeți? El a știut pe ce stă și indiferent ce a spus profetul fals, acolo era Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este scris.

Acesta este motivul pentru care Mica a putut spune: *„În ordine. Așteaptă și vei vedea!”*

Ahab a zis: „Eu îi cred pe profeții mei! Organizația mea este corectă, iar când mă voi întoarce în pace... Puneți-l pe omul acesta în temniță, fiindcă mă voi ocupa de el când mă întorc! Dați-i pâinea întristării! Dați-l afară și să nu mai aveți deloc părtășie cu el! Când mă voi întoarce în pace, mă voi ocupa de el!”

Dar Mica i-a zis: „Dacă te vei întoarce în pace, nu mi-a vorbit Domnul!” Mica a știut că-L avea pe „Așa vorbește Domnul și că vedenia lui a fost exactă cu „Așa vorbește Domnul”; nu pentru un alt timp, ci pentru timpul acela. Aleluia! Timpul!

Îndrăzneț! Se ridică să se certe cu un Arhanghel. Dar este așa cum se zice, „Nebunii calcă cu bocanci cu cuie acolo unde îngerii se tem să calce desculți.” Acesta este adevărul.

Isus a spus că aleșii nu pot fi înșelați pentru că ei sunt Cuvântul. Ei nu pot fi nimic altceva, nu pot să audă nimic altceva și nu cunosc nimic altceva. Acesta-i adevărul.

Amintiți-vă că Moise nu a fost mișcat de toate imitațiile lor și nu a spus: „O clipă, Faraon! Domnul mi-a spus să fac aceasta, slavă lui Dumnezeu! Dar văd că și băieții tăi pot să facă la fel, așa că mă voi uni cu voi!” Ah!

Aceasta nu sună ca și Cuvântul spus de un profet adevărat. Sigur că nu! Indiferent ce s-a întâmplat, Moise a stat la fel de ferm pe ceea ce avea. El știa că Dumnezeu va purta de grijă pentru că era promisiunea Lui. *„Eu voi fi cu tine și nu te voi lăsa.”*, *„...Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.”* (Deuteronom 31.6 și Evrei 13.5).

El a știut pe ce stă, așa că nu s-a unit cu ei. Oh, nu! A rămas neclintit. Nu a vrut niciuna din denomiinațiunile lor, ci a stat drept cu Dumnezeu. Moise nu a fost mișcat de toate lucrurile pe care le-au putut face ei. Când el a chemat purici, i-au chemat și ei; când el a transformat apa în sânge, au făcut și ei la fel. Orice a făcut, l-au imitat tot timpul în toate lucrurile, dar el a rămas liniștit pentru că știa că Dumnezeu era la lucru.

Acum înțelegeți? (Adunarea spune: „Amin”). Aleșii nu vor fi înșelați prin aceasta. De ce? Pentru că credinciosul adevărat este Sămânța aleasă dinainte care trebuie să stea în ziua aceasta.

Isus a spus: *„Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni*

În Numele Tău?” (Matei 7.21).

Isus a mai spus că în zilele sfârșitului, când timpul se termină și vine marea înviere, mulți vor veni și vor șede în Împărăție.” Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru.

Mulți, neghina, va veni, va șede jos cu Grâul și va spune: „O clipă, Doamne! Eu am vorbit în limbi; eu am strigat; eu am dansat în Duhul; eu am scos draci, eu am făcut toate aceste lucruri.” Ce le va răspunde El? Auziți: *„Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea!”*

Ce înseamnă cuvântul „fărădelege”? Este ceva despre care ști foarte bine că trebuie făcut și nu vrei să faci (sau invers). Ei cunosc Cuvântul, Îl aud. Voi ascultați această bandă, acest Mesaj și știți că Domnul Dumnezeu spune aceasta; vedeți că El confirmă acest Cuvânt, că dovedește că este adevărat. Voi, lucrători ai fărădelegii știți că acest lucru este la fel de simplu ca soarele care strălucește afară, dar continuați să vă țineți de denomiñațiunea voastră, de lucrurile acelea false!

„Oh”, ziceți voi, „eu am avut campanii mari. Eu am făcut aceasta. Eu am făcut aceea”, dar El a spus clar: *„Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea!”*

„Păi, Duhul Sfânt a căzut peste mine!” Eu nu mă îndoiesc nici un pic de aceasta. „Eu am vorbit în limbi; eu am cântat în Duhul; eu am făcut...” Nu mă îndoiesc nici de aceasta. Nu am nici un semn de întrebare cu privire la aceasta. Oh, frate și soră, ce condiție!

Acesta este un timp cutremurător! Unde suntem noi? În timpul când acest Cuvânt vine la Viață.

Domnul Isus spune în Matei 7.21:

„Nu oricine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.

Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne, n-am prorocit noi...”

Profeți unși, este adevărat? Ce spun ei? „Nu am fost noi profeți? Nu am fost noi unși, cei unși? Nu am prorocit noi în Numele Tău? Și nu am scos draci în Numele

Tău?"

Cum puteți face toate aceste lucruri în Numele Lui, și cu toate acestea să refuzați botezul în Numele Lui? O, Doamne! Vedeți cât este de amăgitor? Ei merg drept în sus până la un punct, apoi cad înapoi! Merg drept în sus până la Cuvânt, apoi cad înapoi.

Vedeți? *„Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne, n-am prorocit noi în Numele Tău? Nu am scos noi draci? Nu am făcut minuni în Numele Tău?”*

Dar le voi spune clar: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea!”

„Cuvântul S-a legitimat înaintea voastră și știți bine că este la lucru mâna lui Dumnezeu, dar cu toate acestea nu vreți să părăsiți vechile concepții denominaționale. Mie nu-Mi pasă câți draci ați scos, cât ați făcut aceasta sau aceea, Eu nu v-am cunoscut niciodată!”

Balaam a spus: „Eu am profetit corect, în Numele Domnului și totul s-a împlinit!”

„Așa este, dar când s-a ajuns la Cuvânt, L-ai refuzat!”

Oh, frate, vezi unde vine amăgirea? Tu trebuie să stai cu Cuvântul, cu Cuvânt adevărat, cu Cuvântul adevărit și manifestat. *„Voi lucrători ai fărădelegii.”*

Noi știm că Satan a încercat în fiecare epocă să imite Cuvântul, este adevărat? Astfel, mulți vin până la graniță și renunță. Să citim încă o dată Evrei 6.8: *„Dar dacă aduce spini și măcăciuni, este lepădat și aproape să fie blestemat, și sfârșește prin a i se pune foc.”* (linia de graniță).

„Voi ați gustat din darul ceresc”, adică ați auzit Adevărul, ați văzut Lucrarea. Aceasta nu înseamnă să-l gustați cu gura, ci înseamnă că L-ați văzut și ați știut că este Adevărul. *„Ați gustat darul ceresc.”*

„...și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,” Ați devenit părtași Duhului Sfânt care a căzut peste voi.

„...și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu”, Voi ați văzut că Acesta este Adevărul. *„Și Duhul Sfânt a căzut peste voi”,* neghina din câmp.

„...și care totuși au căzut...” Negându-L tocmai pe Hristos care v-a chemat, v-a

sfinți și a pus ungera Sa peste voi.

„...nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcat.” Acest lucru este fără iertare! *„Este cu neputință ca ei să mai vină vreodată la cunoștința Adevărului.”*

Vedeți, Duhul a căzut și peste neghină. Astfel, au început cu Isus și cu: „Doamne, eu voi merge prin...”, dar când au ajuns la Cuvânt, s-au întors înapoi. Ei au fost făcuți părtași Duhului Sfânt și chiar au gustat sau au văzut Cuvântul Însuși manifestat, dar apoi Se depărtează de El. Pentru ei nu mai există nici o posibilitate de întoarcere la El.

Aceasta este „Așa vorbește Domnul, Scriptura. *„Cerurile și pământul vor trece, dar Acesta nu va trece.”* Vedeți aceasta? „Absolut imposibil.” Biblia a spus aceasta, iar Duhul mărturisește despre aceasta.

Dați-mi voie să vă dau un mic exemplu. Priviți la oamenii care au ieșit sub slujba profetică a lui Moise, au ieșit din organizația aceea, au văzut marile semne și minuni și au mers până la graniță, să intre înăuntru.

Lee, aici vine tema „Numele din Carte” pe care ai aranjat-o tu. Vedeți? Pentru cei care nu sunteți aici sau sunteți conectați la transmisia telefonică, acesta este dr. Lee Vayle. El aranjează gramatical Cartea celor șapte Epoci ale Bisericii și s-a ridicat o problemă referitoare la ștergerea numelor din Cartea Vieții Mielului. Vedeți, aceasta i-a nedumerit pe mulți predicatori, dar așteptați până când primiți Cartea și atunci veți înțelege dacă aveți ceva Lumină în voi.

Observați! Dacă nu vreți să-L vedeți, vă veți întoarce capul și nici măcar nu vă veți uita la El. Mama mea obișnuia să zică: „Tu nu poți să iei sânge dintr-o sfeclă, pentru că nu există sânge în ea.”

Trebuie să vină Lumina; Ea nu este întuneric. Lumina vine la întuneric, iar întunericul nu o poate percepe. Priviți-i pe cei unși în această zi!

Moise i-a scos afară pe copiii lui Israel și ei au ascultat, dar au ajuns într-o mare confuzie când au întâlnit acea națiune mare. Israel era interdenominațional, nu avea o țară, ci mergea spre ea.

Noi nu avem o biserică, ci mergem spre o Biserică, spre Biserica din slavă, spre Biserica întâilor născuți; nu biserică de pe pământ, ci Biserica din slavă, a celor chemați afară și hotărâți mai dinainte pentru Viața veșnică. Vedeți? Ei merg spre

Patria lor.

Dar când au ajuns în locul pe unde trebuiau să treacă dincolo, ei s-au îndoit de Cuvânt și au mers înapoi. Iosua și Caleb și ceilalți, s-au dus dincolo și au adus un ciorchine de struguri ca să le dovedească faptul că aceea era țara, Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit: „Aceasta este o țară bună în care curge lapte și miere.” Dar ei au gustat din roadele ei și au zis: „Oh, nu! Totuși, nu o putem lua!” Ce s-a întâmplat? Toți au pierit în pustie. Au stat acolo, s-au organizat și au murit toți.

Cei doi, Iosua și Caleb, au mers dincolo și au adus din roadele țării, iar Moise a fost strămutat. Un simbol al așteptării pentru Biserică, al învierii bisericii Vechiului și al Noului Testament și al Trupului răpit. Îi vedeți pe cei trei? Noi trebuie să-i ținem pe aceștia trei în linie. Vedeți, credinciosul și necredinciosul. Amintiți-vă cu Dumnezeu nu a iertat niciodată păcatul acela (Fratele Branham bate de patru ori în amvon). Cum vor putea veni ei înăuntru? Dacă sunt spini, atunci sunt spini de la început până la sfârșit. Numai cei rânduiți mai dinainte vor vedea aceasta.

Acum fiți atenți! Este la fel ca în zilele lui Martin, chiar înainte de intrarea în epocile întunecoase; un om micuț și evlavios. Câți ați citit scrierile sfântului Martin? Mulți dintre voi. Când ne-am dus jos să luăm scrierile sfântului Martin, preotul a zis: „Dar el nu a fost canonizat!” Sigur că nu a fost! El nu a fost canonizat de oameni, ci de Dumnezeu, iar Duhul Sfânt ne-a spus să-l punem în epoca a treia a Bisericii. Vedeți?

Priviți de om neînsemnat și evlavios a fost el; chemat, rânduit mai dinainte. Părinții lui au fost păgâni. Tatăl lui a fost soldat, iar el trebuia să urmeze calea lui și să fie tot soldat. Și când a făcut aceasta, el a crezut tot timpul că undeva exista un Dumnezeu; el a fost un om al pădurii și a putut să-L vadă pe Dumnezeu. Într-o zi, Martin a trecut pe lângă o cetate, iar acolo a văzut stând jos un cerșetor bătrân și muribund care cerea de pomană... Îi era frig în noaptea aceea, așa că a zis: „Oh, dă-mi ceva să mă acopăr pentru că voi muri de frig în noaptea aceasta!”

Nimeni nu l-a ajutat, iar Martin a stat deoparte și l-a privit pentru o vreme. El avea doar o manta, iar dacă i-ar fi dat-o ar fi înghețat el însuși pentru că era la datorie. Astfel, s-a gândit: „Dacă îmi voi împărți mantaua cu el avem șanse să supraviețuim amândoi.” Apoi, și-a dat jos mantaua a tăiat-o în două cu sabia și l-a înfășurat pe bătrânul cerșetor cu ea, iar cu restul s-a înfășurat pe el însuși. Toți care îl vedeau, ziceau: „Priviți ce înfățișare comică are santinela aceea! Priviți ce comic este

soldatul acela înfășurat cu o jumătate de manta!” Dar în noaptea următoare, când era liber și dormea în patul lui, a fost trezit. S-a uitat în cameră, iar acolo stătea Isus Hristos înfășurat în jumătatea de manta cu care îl înfășurase pe cerșetor. Atunci, și-a amintit cuvintele: *„Tot ce faceți pentru cei mai neînsemnați frați ai Mei, unșilor Mei, Mie îmi faceți.”*

Martin a fost un mare slujitor al lui Dumnezeu, un profet al lui Dumnezeu, dar biserica și-a bătut joc de el, l-a prigonit, l-a dat afară și toate celelalte. Tot ce spunea el se împlinea și mulți din epoca aceea l-au crezut.

Eu vreau să vă arăt cât de amăgitor este diavolul. Într-o zi, în timp ce Martin stătea în biroul său, a venit un înger puternic, cu coroană pe capul lui, cu încălțăminte de aur și cu fir de aur în jurul îmbrăcămintei lui, și i-a zis:

„Mă recunoști, Martin? Eu sunt Domnul și Mântuitorul tău. Eu sunt Cel care te-a salvat, închină-te înaintea Mea!” Dar profetul știa că era ceva ciudat cu îngerul acela și a continuat să-l privească, gândindu-se la ceea ce spune Scriptura. Apoi i-a zis: „Pleacă de la mine, Satan! Tu ai pe cap o coroană, dar Cuvântul lui Dumnezeu spune că sfinții Lui Îl vor încorona la sfârșitul veacului.”

Nu a fost aceasta o momeală penticostală? Privește la Cuvânt, frate, pentru că se merită să privești la El!

Într-o zi, în mănăstire, ei aveau un sfânt bătrân și o mulțime de călugări tineri, unul dintre ei fiind cam irascibil. Priviți la aceasta pentru că este o pildă bună pentru astăzi. Tânărul acela voia să fie deasupra celorlalți, voia să arate că are autoritate, că este cineva mai mare, mai bun, cu clasă, știți voi, cineva mai mare ca ceilalți. El trebuia să fie normal, dar întotdeauna voia să fie mai deosebit decât ceilalți. Vedeți? El era foarte arogant, se credea singura piatră de pe plajă și nimeni nu putea să-l atingă. Dar priviți ce s-a întâmplat. El trebuia să aibă ceva mare și să se compare cu marile societăți. Mă urmăriți?

Astfel, el a profetizat și a spus: „Domnul m-a făcut profet. Eu sunt un profet.”

În țară era un profet legitimat și acela era sfântul Martin, care a fost născut profet. Dar acest copil, acest călugăr tânăr cam de douăzeci și cinci de ani, a spus: „Domnul m-a făcut profet și eu am să vă dovedesc aceasta. În seara aceasta, Domnul îmi va da o mantie mare și minunată; va pune peste mine o mantie albă și mă va așeza între voi. Apoi, voi toți veți veni sus la mine și veți primi porunci de la

mine.”

Comparați aceasta cu ziua de astăzi: „Eu voi fi capul organizației. Eu voi avea grijă de voi, de ceilalți călugări.”

Și sigur, „În noaptea aceea, luminile s-au aprins în clădire”, așa cum scrie sfântul Marin. Citiți-o pentru că este autentică, este istorie.

Deci, luminile s-au aprins și toți ceilalți au privit și iată-l că vine... el avea o mantie albă, a stat între ei și le-a zis: „Vedeți ce v-am spus?” Dar aceasta este contrar Cuvântului.

Ei s-au dus și l-au adus pe bătrânul decan al colegiului, iar acesta a pășit puțin în sus și-n jos și a zis: „Fiule, aceasta nu sună corect. Există o singură cale pentru ca noi să știm.” Iat-o aici! „Există o singură cale ca să știm, pentru că totul pare supranatural.” Băiete, penticostalii ar fi apucat aceasta: băț, plumb, fir, cârlig și toate celelalte! Bătrânul a continuat: „Minunea poate să pară în ordine, dar nu pare a fi conform Cuvântului. Noi avem însă o persoană, un profet uns, care se numește Martin. Vino să mergem sus, înaintea lui.”

Dar omul acela a zis: „Nu, nu! Martin nu are nimic a face cu aceasta!”

„O să mergi oricum!” Și ei l-au apucat de braț ca să-l ducă înaintea lui Martin, dar atunci mantia l-a părăsit.

Vedeți? *„Dacă ar fi posibil i-ar înșela chiar și pe cei aleși.”* Vedeți, ei îi cunosc. Isus a zis: *„Oile Mele cunosc Glasul Meu.”* Voi ziceți: „Oh, ascultă Glasul Meu.” Aceasta spune Cuvântul Lui. *„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.”* Vedeți? Cei hotărâți mai dinainte știu aceasta și nu vor urma un cuvânt străin sau un glas străin.

Așa au făcut și oamenii aceia: ei nu l-au urmat pe acela, deoarece știau că Martin era acolo, profetul legitimat al acelei epoci, identificat de Dumnezeu prin Cuvânt. Ei au cunoscut Cuvântul, dar omul acela nu ar fi stat în fața Lui.

El a mai spus: *„Acolo unde este Stârvul, Cuvântul, vor fi adunați la timpul potrivit, vulturii.”* Dacă vreți să vă notați, aceasta scrie în Matei 24.28. Doar cu patru versete mai înainte este Matei 24.24. Dacă vreți, puteți să-l luați: *„Unde este Stârvul, Mana, Cuvântul, acolo vor fi adunați vulturii.”*

Acum trebuie să mă grăbesc. M-am uitat la ceas și am văzut că am trecut cu șapte sau opt minute de ora doisprezece. Putem să ne grăbim sau putem termina tema deseară, cum vreți voi. Terminăm acum sau deseară? Ah? Câți trebuie să plece acasă după serviciul acesta? Să vă văd mâinile. Oh, Doamne, mai bine continuăm!

Mă voi grăbi pentru că-mi pare rău să-i țin pe oameni la telefoane. Aceasta merită mai mult decât banii pe care trebuie să-i plătiți. Pentru mine, merită, pentru că banii vor pieri, dar Cuvântul nu va pieri! Vedeți?

„Unde este Stârvul, acolo vor fi adunați vulturii.” Unde este Stârvul, unde este Jertfa, acolo vor fi adunați vulturii. Unde este Carnea proaspătă, Cuvântul orei, acolo se vor aduna vulturii. Dar după ce aceasta putrezește, vor năvăli corbii pe ea. Da. Înțelegeți ce vreau să spun? Când se ucide ceva proaspăt, vin vulturii, dar după ce zace acolo și putrezește, apar corbii. Vulturii nu vor avea nimic a face cu aceasta. Vedeți?

Isus a zis: *„Unde este Stârvul”*, unde a căzut Mana; Mana proaspătă cădea noaptea: *„acolo se adună vulturii pentru Ea.”* Acea este Mana pentru ziua aceea. Vedeți?

Dar după ce aceasta putrezește, se umple de viermi, iar atunci vin corbii. Ei nu o pot mirosi până când nu este putredă. Nu-i de mirare că Isus a stat acolo și a spus: *„Ierusalime, care ai ucis cu pietre pe fiecare proroc!”* Observați pronumele personal: *„Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut Eu...”* Cine era El? *„De câte ori am vrut Eu să te strâng cum își strânge găina puii, pe tine care ai ucis cu pietre pe fiecare proroc pe care l-am trimis la tine!”*, biserica aceea măreață, Ierusalimul. (Matei 23.37)

Nu este vorba despre Ierusalimul care este aici pe pământ, *„ci noi suntem din Ierusalimul de Sus,”* de unde vine Cuvântul, din hotărârea mai dinainte. Nu este vorba despre vechiul Ierusalim care piere, ci despre Noul Ierusalim care nu poate să piară. Nu vechiul Ierusalim, care a fost zidit de oameni, ci Noul Ierusalim zidit de Dumnezeu, Cuvântul care Se manifestă acum. *„În casa Tatălui Meu sunt multe palate. Eu mă duc să le pregătesc pentru voi.”* Creatorul face străzile din aur, și așa mai departe. Acesta este Acela care nu piere. (Ioan 14:2)

„Ierusalime, Ierusalime, de câte ori am vrut Eu...” de la începutul timpului; nu o a treia persoană sau altcineva ci: *„Eu am vrut să vă strâng așa cum își strânge găina puii, dar nu ați vrut. Dar acum și-a sosit ceasul.”* Vedeți? *„Oriunde este Stârvul,*

acolo se vor aduna vulturii." Dar după ce stârvul putrezește, se vor aduna șorecarii. Vedeți?

Observați! Moise a fost un vultur și el nu a dat niciodată resturile lui Noe copiilor lui Dumnezeu. El avea Cuvântul proaspăt al lui Dumnezeu. „Domnul Dumnezeu m-a întâlnit în pustie, și-a confirmat Cuvântul și m-a trimis aici jos să vă chem afară.” Apoi au apărut imitatorii și l-au imitat. Vedeți? Dar el avea Cuvântul aceluiași ceas, pentru că Dumnezeu îi spusese lui Avraam, cel care avea promisiunea: *„Sămânța ta va locui într-o țară străină, timp de patru sute de ani, dar Eu îi voi cerceta și îi voi scoate afară cu mână puternică.”* (Geneza 15.13).

Moise a zis: „Domnul Dumnezeu îmi va vorbi și îmi va arăta ce să fac, iar după ce-mi va arăta ce să fac, vă voi spune.” El a mai spus: *„Eu sunt* m-a trimis la voi.” El nu a spus: „Eu am fost” sau „Eu voi fi,” ci: *„Eu sunt,”* timpul prezent, Cuvântul prezent. Nu Cuvântul care a fost sau Cuvântul care va veni, ci Cuvântul prezent. Vedeți? Înțelegeți aceasta? „Eu sunt!” „Eu sunt” este Cuvântul. *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu.”* Este adevărat? „Eu sunt.” „Dumnezeu m-a trimis ca profet al Lui, ca să adeverească faptul că Acesta este Adevărul. Eu sunt răspunsul la Cuvântul că El vine jos și face Aceasta.” Iar când Moise a făcut aceasta, Faraon a zis: „Păi, noi avem în grupul nostru o mulțime de băieți care pot să facă aceasta!” Imitatori.

Isus a spus: „Aceasta se va întâmpla din nou în zilele din urmă.” Vedeți, ei vor pretinde același lucru. Priviți cine a venit jos mai întâi. Priviți cine a stat cu Cuvântul. Aceasta este. În felul acesta se poate recunoaște, deci, vedeți.

Moise nu le-a dat ceea ce a fost pentru timpul lui Noe: „Noi vom construi o corabie pentru că așa spune Cuvântul. Voi știți că Noe a construit odată o corabie.” Nu, vulturii nu ar fi mâncat așa ceva. Nu, nu!

Acesta este un Cuvânt făgăduit. Observați, el avea Mesajul dat de Dumnezeu, avea Cuvântul original și hotărât mai dinainte de Dumnezeu pentru ceasul acela. (Fratele Branham bate de două ori în amvon).

Nici Isus nu le-a servit resturile lui Moise. Moise a fost un profet și a avut Cuvântul pentru ceasul acela, dar aici era Dumnezeu Însuși, vedeți, și El nu le-a servit resturile lui Moise.

Uitați-vă la corbii din organizația aceea, cum s-au năpustit zicând: „Noi știm! Noi îl

avem pe Moise! Noi nu trebuie să te avem pe Tine.” Dar Isus le-a zis: *„Dacă I-ați fi cunoscut pe Moise, M-ați cunoaște și pe Mine, pentru că Moise a vorbit despre Mine.”* Oh, Doamne! Vedeți?

„Oriunde este stârvul, se vor aduna vulturii.” Vulturi! Cuvântul proaspăt junghiat, Cuvântul care a fost crescut, și îngrășat, Cuvântul care a fost manifestat și dat ca Hrană pentru copii.

Dar stârvul acela vechi care zace acolo de sute de ani, este acolo și acum! Luther a avut un Mesaj de pocăință, dar voi sunteți o grămadă de șorecari luterani! Bapțiștii au avut un Mesaj, dar voi sunteți șorecari bapțiști! Penticostalii au avut un Mesaj, dar acum s-au întors înapoi și sunt doar niște șorecari penticostali!

Dar *„unde este stârvul, acolo se vor aduna vulturii.”*

Să nu uitați că în zile acelea, voi nu puteați hrăni un luteran cu un hoit catolic. (Dar acum puteți!) Nu, domnule. El avea carnea proaspătă pentru epoca aceea a bisericii. Voi nu puteați hrăni un metodist cu mesajul luteran. Oh, nu, el nu vroia acel hoit pentru că era putred. Vedeți, Viața l-a părăsit și a intrat în altceva. Acela este paiul vechi și mort pentru că Viața Se mișcă înainte.

Tot așa, voi nu puteți hrăni Mireasa lui Isus Hristos cu penticostalism. Sigur că nu! Ei sunt doar niște organizații pline de viermi; nu fac nimic! Nu, nu, pentru că promisiunea este: *„Înainte de a veni ziua aceea mare și înfricoșată, Eu îl voi trimite pe prorocul Ilie. El va întoarce inimile copiilor înapoi la credința părinților.”* (Maleahi 4.5-6)

„Toate aceste promisiuni au fost făcute în Biblie și Eu o voi face, iar acolo se vor aduna vulturii.” *„Toți aceia pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine.”* Vedeți?

Isus nu a încercat niciodată să facă aceasta. Dar când a venit, El a găsit cârdurile acelea de corbi. *„Noi îl avem pe Moise și Legea.”* Vedeți? Păi, aceea a fost mâncare bună în urmă de tot, atunci când a fost înjunghiată jertfa și dată lor. Vedeți, aceea a fost în ordine.

Dar aici stătea chiar Cel despre care i-a fost profețit mai dinainte lui Moise, Cel care a ucis jertfa și a zis: *„Domnul Dumnezeuul vostru va ridica dintre voi, dintre frații tăi, un Proroc. Și toți acei care nu se vor alătura aceluia Proroc și nu vor asculta ceea ce spune El, vor fi tăiați afară din mijlocul poporului.”* Și așa a fost.

(Deuteronom 18.15,18-19).

Priviți cum s-au împlinit chiar acolo aproximativ șase sute de prorocii diferite din Vechiul Testament, despre Isus Hristos: „*Mi-au străpuns mâinile și picioarele Mele.*” Am uitat câte s-au împlinit în ultimele șapte sau opt ore din viața Lui. Toți profeții aceia au spus totul perfect. (Psalmul 22.16)

Dacă am prorocit astăzi că de acum într-un an se va întâmpla un anumit lucru, poate am o șansă de douăzeci la sută ca aceasta să se întâmple; ca acest lucru să fie corect. Dacă am prezis că aceasta se va întâmpla, dar nu am spus când, atunci procentul este mai mare. Dacă am prezis când se va întâmpla aceasta, îmi dă un procent mai mic. Dacă prezic locul unde se va întâmpla, aceasta face ca procentul să fie și mai mic, iar dacă am prezis și cine va fi implicat în aceasta, atunci am un procent cam de o sută de miimi ca aceasta să se îplinească vreodată, ca să fie adevărat.

Dar fiecare Cuvânt, Aleluia, care a fost scris despre Mesia, s-a împlinit la literă. Într-o zi, în timp ce citea Scripturile, El s-a oprit chiar în mijlocul propoziției și a zis: „*Duhul lui Dumnezeu este peste Mine ca să predic Evanghelia, și să eliberez...*” Și s-a oprit chiar în mijlocul propoziției, deoarece restul se referea la a doua Lui Venire. Amin! „*Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvintele Mele nu vor trece.*” Vedeți? (Matei 24.35). El era Cuvântul care îi hrănea atunci. Moise le-a spus Adevărul, dar, vedeți voi, ei fac întotdeauna o denotațiune din El, astfel încât corbii să...

Întotdeauna este ceva ce rămâne din Adevăr după ce au mâncat vulturii și au plecat acasă. Apoi, ei așteaptă să vadă altceva și spun: „Aici trebuie să vină Cuvântul. Ieri am mâncat caribu, iar mâine vom avea oaie.” Înțelegeți ce vreau să spun? „Acolo jos este un hoit vechi de caribu, pe care-ți vine să-l mănânci din ochi, dar astăzi ne vine oaia. Unde este aceasta?” Înțelegeți ce vreau să spun?

Hrana Îngerilor! Dacă oamenii care au mâncat mană într-o zi, au încercat s-o țină pentru ziua următoare, s-a stricat. Puteți vedea cât de perfecte sunt toate aceste simboluri? La fel este și astăzi!

Observați faptul că și corbii din zilele lui Isus scoteau draci; cei unși sub stârvul vechi. Este adevărat? Ei scoteau draci. Așa a spus Isus. Să nu uitați că ei aveau proroci în zilele acelea. Marele preot Caiafa, a prorocit. Câți dintre voi știu aceasta? Caiafa a prorocit.

Observați poziția neghinei pe câmp: ea este udată prin aceeași ungere. De ce spune Biblia că el a prorocit? „Pentru că el era mare preot în anul acela.” El era unul care se hrănea cu hoit putred, o neghină, un scaiete care stătea printre grâu; dar Duhul era peste el, Duhul Sfânt original al lui Dumnezeu. Duhul Sfânt al lui Dumnezeu era peste el ca să predice, să procească și să spună mai dinainte că aceasta se va împlini; totuși, a negat și a răstignit tocmai Cuvântul legitimat din ceasul acela.

Oh, Domnul să aibă milă, frate! Cât mai trebuie să spunem aceste lucruri, cât mai trebuie să mergem prin Scriptură? Mă voi grăbi. Am aici vreo zece pagini cu texte din Scriptură care dovedesc toate lucrurile. „*Soarele răsare la fel peste cei drepți și peste cei nedrepți.*”

Ca să dovedească aceasta, Isus a spus: „*Dacă Eu scot dracii cu degetul lui Dumnezeu, fiii voștri cu cine îi scot?*” Ei scoteau draci și proceau. Este adevărat? Dar nu l-au recunoscut pe El ca fiind Cuvântul din ceasul acela (de ce?) pentru că El nu s-a asociat cu ei. (Luca 11.20,19).

Acum luați Matei 24:24: „*Hristoși mincinoși*”, cei unși, „*...se vor ridica proroci mincinoși care vor proroci minciuni și dacă ar fi cu puțință, i-ar înșela chiar pe cei aleși.*” Ați înțeles acum?

Priviți fiii. „*Fiii voștri cu cine îi scot... dacă Eu scot dracii cu Cuvântul lui Dumnezeu?*”, El fiind Cuvântul lui Dumnezeu. „*Cu cine îi scot pe fiii voștri denomiționali?*”

Noi știm că numai Dumnezeu poate să scoată un drac. Omul tare își păzește casa, dar dacă vine unul mai tare decât el, îl biruiește. (v.21-22). Ei aveau putere să o facă.

Voi știți că în Apocalipsa scrie despre Anticristul care s-a ridicat în zilele din urmă: „*A făcut semne și minuni prin care i-a amăgit pe cei ce locuiau pe fața pământului, i-a amăgit pe fiecare dintre ei, pe creștini și pe toți cei ale căror nume nu au fost scrise de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului.*” Acesta este un răspuns la Matei 24.24.

Este vorba despre Viața care a fost în rădăcina acelu portocal original, care a venit sus prin toate citricele acelea și prin toate celelalte și a mers înainte punând fructul în vârful pomului, deasupra tuturor altoirilor denomiționale și a ramurilor. Ați

Înțeles? Mă voi grăbi.

Acum amintiți-vă de David. El era cinstit și sincer când a încercat să-i facă lui Dumnezeu o lucrare pentru care nu a fost rânduit. Isus a spus: „Ei” cei unși, „învață ca doctrină tălmăcirea (Scripturilor) de către om.” Vedeți, ei nu învață Cuvântul lui Dumnezeu, Cuvântul Lui legitimat, ci învață un Hristos istoric, ceva care a fost.

Dar Biblia spune: „El este”, „EU SUNT”, nu „Eu am fost” sau „Eu voi fi”. „Eu sunt chiar acum.” El este Cuvântul care trăiește aici și va trăi în continuare. La început, El a fost în frunzulițe; apoi, El a fost în spic și tot El a fost în pleavă, dar acum El este în Bob.

Acum mergeți înapoi și încercați să trăiți din nou? Cum ar fi dacă Viața ar lua-o înapoi în jos? Credeți că după ce a plecat și pleava cea veche s-a uscat, Viața ar vorbi și s-ar duce înapoi ca să trăiască din nou în ea? Ea nu o va face. *„Căci este cu neputință pentru cei care au fost luminați odată,”* și nu s-au mișcat înainte cu Cuvântul pe măsură ce acesta se împlinea. *„Ei sunt morți, sunt duși; aduc spini și mă răcini, sunt lepădați și sfârșesc prin a li se pune foc.”* (Evrei 6.4,8). Este adevărat? Acum mă voi grăbi cât pot de tare.

Observați Scriptura. Ei învață despre un Dumnezeu istoric și încearcă să trăiască în trecut: „Păi, Wesley a spus așa și așa.” Sau: „Cutare a zis așa și așa.” Voi refuzați Cuvântul promis pentru această zi, Mana care a fost identificată clar ca Hrană pentru această zi. Ei încearcă să pună vechiul lor vin luteran, baptist, pentecostal în burdufurile noastre noi, dar nu merge. Nici Vinul nostru nou nu poate fi pus în burdufurile lor vechi. Dacă încearcă să pună acest Vin nou în denomi-națiuni, nebunia lor este arătată tuturor, pentru că burduful lor vechi va exploda.

„Frate, eu am văzut Cuvântul lui Dumnezeu, perfect prin Cuvânt!”

„Uite aici, doctore... Noi nu putem avea Aceasta.”

Ned, cred că te-ai întâlnit cu acest lucru în ultimul timp. „Noi nu putem avea Aceasta aici acum. Mai degrabă aș vrea să mergeți înainte.” Vedeți, nu va merge, ci va exploda.

„Voi nu puneți un petic nou pe o haină veche, pentru că s-ar rupe toată.”
Înțelegeți? Nu a spus Isus aceasta? Voi nu puteți pune vin nou în burdufuri vechi

pentru că ar exploda. Vinul nou are Viață în el. În ordine.

În timp ce ne apropiem de încheiere, aș vrea să observați ceva. Observați Apocalipsa 16.13-14, dacă vreți să vă notați. Poate că nu voi avea timp să merg la aceasta, dar vreau să fiți siguri și să o vedeți. Acesta este sunetul dintre Potirul al șaselea și al șaptelea.

Vom încheia imediat, dacă puteți să mă mai suportați încă câteva minute.

Observați ce scrie în Apocalipsa 16.13-14 între Potirul al șaselea și al șaptelea: „din gura cuiva au ieșit ...*trei duhuri necurate care semănau cu niște broaște*”. Ați observat aceasta? Sunteți gata? Spuneți: „Amin.” („Amin”). O trinitate de duhuri!

Frate denominațional, stai liniștit doar un minut! Nu te ridica să ieși din încăpere, tu care ești conectat prin legătura telefonică! Nu opri casetofonul, ci stai liniștit și ascultă doar un minut! Dacă ești născut din Dumnezeu, vei asculta.

O trinitate de broaște! Broasca este un animal care privește tot timpul în spate. Ea nu se uită unde merge, ci privește spre locul de unde a venit. Puteți vedea? Unde s-a născut trinitatea? Țineți minte că sunt „trei duhuri necurate”, duhuri individuale. Înțelegeți? (Adunarea zice: „Amin”).

Ei privesc înapoi la Consiliul de la Niceea, unde s-a născut doctrina trinitariană, nu în Biblie. În Biblie nu există așa ceva, dar ei privesc înapoi la Consiliul de la Niceea, Roma, unde s-a născut trinitatea.

Observați de unde vin ei. Trinitatea de broaște a ieșit dintr-o trinitate veche, mama lor dând naștere la o nouă trinitate. Din ce a ieșit ea afară? Dintr-o trinitate, „balaurul”, „fiara”, „prorocul mincinos.” O trinitate nouă. Când au ieșit afară aceste broaște? Ele au fost tot timpul acolo, dar acest lucru nu s-a manifestat până între Potirul al șaselea și al șaptelea, chiar înainte să se deschidă Pecețile și s-o descopere, pentru că „*Prin Mesajul îngerului al șaptelea vor fi cunoscute toate tainele lui Dumnezeu*”; toate aceste lucruri trinitariene, botezurile false, și fiecare lucru urma să fie manifestat. Dumnezeu să ne ajute să vedem care este Adevărul! Să nu ne gândim că este vorba de cineva care încearcă să spună ceva. Simt acel duh ofensat de ceea ce spun, dar eu nu vorbesc despre mine, frate, ci vorbesc despre Îngerul Domnului care este în tabără. Exact așa este.

Observați, este o trinitate! „Balaurul...” Câți dintre voi știu cine era balaurul?

Acesta era Roma.

„Balaurul a stat înaintea femeii ca să-i mănânce copilul de îndată ce îl va naște.” Este adevărat? Ce înseamnă „fiara” în Biblie? O putere. În ordine. „Prorocul mincinos”, singular. „Prorocul mincinos”, primul papă, și de acolo a ieșit „curva, mama curvelor”, lucrul întreg. Se ridică o trinitate falsă; nu în zilele timpurii, ea nu s-ar fi manifestat în zilele timpurii, ci s-a dus drept înainte cu aceasta. Dar când au venit cele șapte Peceți și au deschis acele taine și le-au descoperit, atunci acele „broaște, cele trei duhuri necurate care semănau cu niște broaște au ieșit afară să se manifeste”. O doctrină trinitară împotriva Adevărului. Vedeți? Iuh!

Vedeți de unde vine aceasta? Vedeți unde merge înapoi? La Consiliul Ecumenic. Ei toți sunt frați, au aceleași duhuri, același lucru.

Și priviți! Ei fac minuni și sunt foarte amăgitori! Dar sunt draci care merg la toți dumnezeii de pe pământ, făcând minuni, ca să-i înșele pe cei din zilele din urmă, și vor reuși s-o facă. Ce a spus Dumnezeu despre acel duh rău?

Duhul acela rău a zis: „Voi merge jos și voi intra în gura acelor proroci ca să-i fac să procească o minciună, și astfel îl voi determina pe Ahab să vină acolo afară ca să fie omorât.” (2Cronici 18.20-22).

Dumnezeu i-a zis: „Du-te și vei izbuti! Îi vei face să creadă aceasta pentru că nu sunt de la început în Cuvântul acela.” Vedeți? „Du-te, fiindcă îl vei convinge. Vei reuși când vei intra în prorocii aceia mincinoși, pentru că el se bazează chiar pe ei. El nu știe nimic despre Cuvânt, nici nu va încerca să învețe despre El; nu o poate face pentru că a fost de la început un scaiete.” Vedeți? „Vei reuși.”

Priviți aici la aceste broaște false care se uită înapoi și zic: „Păi, tu știi ce au spus ei la Niceea?” Pe mine nu mă interesează ce au spus ei la Niceea. Eu spun ceea ce au spus ei aici sus la Tronul lui Dumnezeu; ce va fi, nu ce a fost; ce va fi, pentru că El este „Eu sunt.” Vedeți? „Mincinoși.” Priviți la aceasta. Iuh! Observați de unde vin ei.

Acum ascultați cu atenție! După ce au fost deschise cele șapte Peceți care trebuiau să descopere taina, noi vedem clar. Ce este trinitatea? Unde a fost numită vreodată trinitate? Unde s-a vorbit vreodată în Biblie despre trinitate? Cum ar fi posibil să existe trei dumnezei, să ne închinăm la trei dumnezei și să nu fim păgâni? Cum pot fi separați dacă El a zis: „*Eu și Tatăl Meu suntem Unul?*” „*Dacă nu*

credeți că Eu sunt El, veți pieri în păcatele voastre, în necredința voastră.” Păcatul este necredința. „Veți pieri în necredința voastră.”

Oh, cine ziceți voi că sunt Eu,

De unde ziceți voi că am venit Eu,

Oh, Îl cunoașteți voi pe Tatăl Meu,

Sau puteți să spuneți Numele Lui?

Eu sunt Trandafirul din Sharon,

Luceafărul Strălucitor de dimineață.

Puteți să-mi spuneți Cine este El?

Eu sunt Cel care i-a vorbit lui Moise din rugul aprins de Foc,

Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam,

Luceafărul Strălucitor de dimineață.

Eu sunt Trandafirul din Sharon,

Oh, de unde zici că am venit Eu?

Oh, Îl cunoști pe Tatăl Meu,

sau poți spune Numele Lui? (Amin!)

Eu sunt Alfa, Omega, Începutul de la Sfârșit;

Eu sunt întreaga creațiune, și Isus este Numele Lui.

Așa este. Nu există trinitate! Nu, domnule. Acela este un lucru fals. Cele șapte Peceți, care deschid tainele care „trebuiau să se sfârșească,” se arată. Pecetea deschisă aranjează, expune, face clare Adevărurile ascunse pe care Pecețile le-au ascuns în toți anii aceștia, prin toate acele biserici și denominațiuni.

Cine este „Curva cea mare” din Apocalipsa 17... Ea este „mama curvelor”. Vedeți?

Voi spuneți: „Frate Branham, tu i-ai numit ,corbi””. Așa este. Dar nu uitați, corbul

este o pasăre, și este uns ca să zboare. „*Cele două duhuri vor fi atât de aproape încât, dacă ar fi cu puțință i-ar înșela și pe cei aleși.*” Corbul este la fel de mare ca un vultur și poate să zboare ca vulturul, pentru că este uns să zboare, sau să predice, sau să prorocească, la fel ca vulturul, dar el nu poate să-l urmeze pe vultur la înălțime. Nu, nu. Dacă încearcă să-l urmeze pe vultur, nebunia lui va fi arătată tuturor. Da, domnule. El nu poate să-l urmeze pe vultur.

Oh, el poate spune: „Eu cred că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Cred în Dumnezeu Tatăl, Atotputernicul, Creatorul cerurilor și al pământului, cred că Isus Hristos este Fiul Său, și așa mai departe.” Oh, sigur, ei pot să facă aceasta! Dar ce părere au despre El ca fiind Același ieri, azi și în veci? Vedeți?

Vulturul este o pasăre construită special. Nu există nimic asemenea lui pe pământ. Dacă un șorecar sau vreo altă pasăre, încearcă să-l urmeze, se va dezintegra. Nebunia lui va fi arătată cu siguranță. El va exploda atunci când va încerca să pună Vinul nou într-un burduf vechi.

Vedeți, el va exploda, se va dezintegra, pentru că trupul lui nu are structura care să-l țină acolo sus. Când ajunge în sferele acelea înalte, dacă nu a fost făcut, rânduit, hotărât mai dinainte, născut vultur, se va dezintegra în bucăți. Vedeți? Penele îi vor zbura din aripi și va cădea la pământ. Sigur. El nu poate urma vulturul în înălțime! Iar dacă încearcă, nebunia lui va fi arătată tuturor. Acesta este adevărul. El nu poate face aceasta.

De ce? El nu poate vedea ca vulturul. La ce-ți folosește să încerci să sari foarte sus, dacă nu poți vedea unde te afli atunci când ești acolo sus? Chiar dacă ar încerca să sară, chiar dacă ar încerca să-l imite pe vultur, acolo sus devine atât de orb încât nu știe ce să facă. Acesta este adevărul. El strigă, țipă și se agită, dar vorbește-i Cuvântul, băiete, și imediat se face cunoscută nebunia lui! Vorbește-i despre botezul în Numele lui Isus Hristos sau despre faptul că El este Același ieri, azi și în veci; spune-i lucruri ca acestea și-și va spune: „Oh! Păi, stai puțin!” Vedeți? Oh, da, acolo îi cad penele. El a sărit, a prorocit, a scos draci, a vorbit în limbi, a strigat, și s-a agitat, alergând în sus și-n jos pe dușumea, dar dacă încearcă să-l urmeze Acolo sus, cu siguranță va fi descoperit cine este.

Totuși, el este ordinar, este uns, poate zbura, poate să se balanseze, poate să urce acolo sus, dar nu atât de departe. Vedeți, el poate să mănânce un hoit, dar nu poate să mănânce Carnea proaspătă care vine de la Tron. El este orb, este agitat și

nervos, dar nu știe despre ce este vorba.

Vedeți, peste el a căzut același Duh, așa cum cade ploaia peste grâu, dar el nu a fost grâu de la început. El explodează. „Oh, eu nu pot să cred așa ceva... Oh, nu, domnule, pentru că dr. Jones a spus...” În ordine, du-te înainte. Vedeți? Du-te înainte, dacă așa vrei.

Observați! El nu este născut, construit, sau hotărât mai dinainte să fie acel fel de pasăre. El poate fi un lămâi care crește într-un portocal, dar nu vine de la rădăcină, ci este ceva adăugat (altoit). De aceea, atunci când ajung atât de sus în denomi-națiunile lor încât nu pot să vadă legitimarea Cuvântului hotărât mai dinainte al lui Dumnezeu, se face cunoscută nebunia lor. „Oh, lucrurile acelea, Stâlpul de Lumină de deasupra capului și toate celelalte, oh, toate sunt un nonsens!” Vedeți? Nebunia lor este făcută cunoscută.

El nu este construit să vadă atât de departe, ci poate vedea numai atât cât îi permit ochelarii lui denomi-naționali. Dar după aceea, este tot atât de orb ca un liliac. Atunci este timpul când se face cunoscută nebunia lui. Vedeți?

Acela este locul unde se așează adevărații vulturi ca să mănânce. Da, domnule. Acela este momentul în care vulturul adevărat, cel ales, vede ce este el. Dar dacă nu poate lua Cuvântul, toți știu pe loc că el este un corb denomi-național.

De ce nu poate să zboare? Priviți cu ce se hrănește el. El mănâncă dintr-un hoit denomi-național putred. Acest lucru nu-i va face trupul duhovnicesc și nu-l va pune într-o stare duhovnicească potrivită. Cu alte cuvinte, nu-l va duce sus, deasupra diferențelor denomi-naționale. Vedeți? El este hrănit doar cu materie putredă, iar trupul lui este făcut din ea. El nu poate merge acolo sus unde îl poartă Carnea aceea proaspătă pe vultur. El nu o poate face.

Aceasta împlinește Matei 24.24. El zboară, sare sus în aer bătând din aripi, dar nu poate să ajungă destul de sus. Vedeți? Acesta este adevărul. El nu poate să meargă, nu poate să ajungă destul de sus ca să ia Mana aceea proaspătă, de aceea poate să mănânce numai mana veche care este aici jos pe pământ, iepurii morți vechi care au fost călcați de mașină cu o săptămână în urmă, cu o lună în urmă sau cu patruzeci de ani în urmă, contaminați.

El poate să mănânce mana aceea veche și să se bucure de ea, să croncănească, să țipe, să se agite, să sară sus și să zboare ca un vultur, pentru că este uns, ca altă

pasăre. Șorecarul este tot un fel de vultur, noi știm aceasta. Sigur că este, dar el nu poate să-l urmeze pe vulturul adevărat. Vedeți, nu o poate face. Nu, domnule. Trupul lui nu este construit pentru aceasta; el a mâncat din diferite hoituri, dar aceasta nu este Carnea proaspătă, Mana proaspătă, ci este ceva ce a spus Luther, ceva ce a spus Wesley sau doctorul Cutare. Aceasta nu este ceea ce a spus Isus pentru acest ceas.

Să mergem mai aproape. În zilele din urmă se vor scula unși, „hristoși”, dar vor fi „învățători falși și proroci mincinoși.” Observați cât este de izbitor! Vreau să comparați aceasta – nu avem timp să citim – Matei 24.24 cu 2 Timotei 3.8.

Matei 24.24 spune că în zilele din urmă: „Se vor ridica hristoși mincinoși”, unși falși, „proroci mincinoși, și vor face semne și minuni,” exact ca Cel adevărat: „și aproape că-i vor înșela chiar pe cei aleși.”

Observați că Cel care vorbea era Isus.

Chiar după El vine Pavel și spune: „În zilele din urmă vor veni oameni religioși, cu o formă de evlavie, care le vor momi pe femeile ușuratice cu tot felul de poftelumești.”

Ei se miră și spun: „De ce te legi de femeile acelea?” Oh, Doamne! Ei nici măcar nu văd Aceasta.

„Momesc femeile ușuratice, împovărate de diferite poftelumești.” Vedeți: „*Așa cum lane și lambre...*”

Matei 24.24: „hristoși mincinoși”, unși falși, care fac semne și minuni ca să-i înșele pe cei aleși.

„*Așa cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa vor face și acești stricați la minte, osândiți în ce privește credința.*” Nu „o credință”, ci „credința!”

„*Este un Domn, o credință, un botez.*” (Efeseni 4.5) Tu nu poți avea „o singură credință” fără să crezi într-un „singur Domn.” Tu nu poți avea două botezuri! Nu-l poți avea pe cel în Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, ci doar „un botez”, pe cel în Isus Hristos. Așa este. Vedeți, botez fals!

Comparați aceste două texte când veți ajunge acasă. În Matei 24.24 vorbește Isus, iar în 2Timotei 3.8 vorbește Pavel. Mai adăugați și Luca 17.30 și Maleahi 4.

„După cum lane și lambre s-au împotrivit lui Moise,” Cuvântul uns din ceasul acela, „tot așa și oamenii aceștia”, nu „un om” ci „oamenii”, unșii, „se împotrivesc Adevărului.”

„Tocmai în ziua în care este descoperit Fiul omului.” Apocalipsa 10.1-7. Citiți textul acesta când ajungeți acasă: „Mesajul îngerului al șaptelea, deschide Pecețile.” Ce este aceasta? Nu îngerul este Fiul omului, ci mesagerul Îl descoperă pe Fiul omului. Acum puteți să-i luați separat? Acesta este lucrul care pare foarte greu pentru voi. Nu Fiul omului Însuși; ci îngerul al șaptelea, mesagerul al șaptelea, Îl descoperă publicului pe Fiul omului, deoarece Bobul a părăsit pleava. Ei nu-L pot organiza. Acesta este Bobul Însuși, din nou.

„În ziua aceea se vor împotrivi lane și lambre,” cei unși (credincioșii prefăcuți și necredincioșii, biserica formală și penticostalii) se vor ridica împotriva Bobului adevărat, „dar lăsați-i în pace; căci nebunia lor va fi arătată tuturor, cum a fost arătată și a celor doi oameni.” Înțelegeți acum? (Adunarea spune: „Amin”).

Apocalipsa 10 spune: *„În zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui...”* Nu uitați: în epoca a șaptea, în Epoca Bisericii Laodicea. *„Îngerul va suna din trâmbița lui”* când acea epocă a bisericii este denumită și devine o epocă a bisericii, când totul se termină în organizația penticostală, când mesagerul acelei epoci... Ce a fost fiecare mesager? Ce a fost Martin Luther? Un muștrător, un dojenitor al catolicilor. Ce a fost Wesley? Un muștrător al luteranilor. Ce au fost penticostalii? Un muștrător al celorlalți. Unde a plecat Viața acum? Departe de organizație. Nu mai este în pleavă, ci în Bob. Ce este Bobul? Un muștrător al penticostalilor ca să îplinească Scriptura pentru ceasul acesta. Înțelegeți?

Chiar în ziua în care acest mesager... Nu când se naște, ci atunci când începe să-și vestească Mesajul. Vedeți? Prima Tragere a fost vindecarea, a doua Tragere a fost profeția, iar a treia Tragere este deschiderea Cuvântului și descoperirea tainelor. Nu există nici o slujbă mai înaltă, care să descopere Cuvântul decât cea de profet. Singurul mod în care poate fi legitimat profetul este Cuvântul. Să nu uitați că Tragerea a Treia a fost deschiderea Celor șapte Peceți, descoperirea Adevărului ascuns care a fost pecetluit în Cuvânt. Puteți înțelege? (Adunarea spune: „Amin”).

În ziua când va avea loc acest lucru, vor apărea din nou lane și lambre, imitatorii. Ei vin ca să imite Aceasta, exact la fel cum au făcut atunci când a venit Moise să vorbească Cuvântul original. Este exact la fel. Acum înțelegeți ce este Matei 24.24?

Vedeți, cei unși!

Sunt trei lucruri pe care le vom spune înainte să încheiem și vreau să ascultați cu atenție.

Nu uitați: trei lucruri au fost împlinite. Trei lucruri stau în fața voastră chiar acum.

Primul: lumea este într-o stare sodomită. Isus a spus că așa se va întâmpla. Uitați-vă la perversiunea de astăzi: femeile noastre încearcă să se poarte ca bărbații, iar bărbații încearcă să se poarte ca femeile, sunt sisi; putrezi, stricați, josnici, posedați de diavolul, și nu știu aceasta. Biblia spune că aceasta se va întâmpla și acolo sunt.

Al doilea: conform Scripturii, acela este ceasul în care apar lane și lambre.

Al treilea: aceasta se întâmplă în același ceas când trebuie să fie descoperit Fiul omului.

Acolo este credinciosul, prefăcutul și necredinciosul. Acolo este Cuvântul original, legitimat, care stă afară, este credinciosul prefăcut care-L imită, și necredinciosul care respinge totul.

Dar va fi Lumină cam în timpul serii,

Calea spre Slavă sigur o vei afla. (Este adevărat?)

Națiunile se rup, Israel se trezește,

Semnele pe care Biblia noastră le-a prezis;

Zilele neamurilor sunt numărate (Sodoma),

Cu încercări împovărate;

Întoarceți-vă, o risipiților, la ai voștri.

Ziua răscumpărării este aproape,

Inimile oamenilor slăbesc, în această teamă;

Fiți umpluți cu Duhul lui Dumnezeu,

Având lămpile curățite și clare,

(ca să puteți vedea Cuvântul acestui ceas)

Priviți sus, răscumpărarea voastră este aproape!

Prorocii falși mint, (ni s-a spus că vor fi aici; unșii),

Adevărul lui Dumnezeu Îl neagă,

Că Isus Hristos este Dumnezeuul nostru.

Ei nu cred Aceasta. Biblia spune că acest lucru se va întâmpla chiar acum, și iată-l!
Dar noi vom umbla pe unde au călcat ucenicii. (Aceeși Lumină! „Și va restitui credința părinților la copii”).

Ziua răscumpărării este aproape, foarte aproape,

Inimile oamenilor slăbesc de frică,

(pământul se scufundă);

Oh, fiți umpluți cu Duhul lui Dumnezeu,

Aveți lămpile curățite și clare.

Priviți sus, căci răscumpărarea voastră este aproape.

Credeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin!”).

Să ne plecăm capetele.

Mesajul acesta merge afară în țară, de pe Coasta de Est la Coasta de Vest, din California la New York, de jos din Sud până sus în Nord, în misiuni, oriunde în alt loc, și în acest Tabernacol. Noi suntem săraci și nu avem aceste lucruri mărețe și înfloritoare, nici transmisii TV, dar ne străduim să facem lucrarea cât putem de bine. Dar *„Toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni.”* (Ioan 6.37)

Vreau ca voi, cei de aici și cei care ascultați această bandă, să știți că acest lucru este sigur. Poate v-ați gândit că eu am încercat să spun aceste lucruri despre mine însumi, dar eu am adus acest Mesaj. Eu nu am nimic de-a face cu acest Mesaj, ci sunt doar un glas. Eu am vrut să fiu un vânător care folosește capcane, dar este

voia Tatălui meu să fiu acel glas, chiar împotriva gândirii mele, și sunt hotărât s-o fac.

Nu eu sunt Cel care a apărut jos la râu, ci eu doar stăteam acolo când a apărut El. Nu eu sunt Cel care face și prezice aceste lucruri care se întâmplă întocmai, ci eu sunt doar unul care este pe aproape când El face aceasta. Eu am fost doar un glas pe care El l-a folosit ca să spună ce avea de spus. Nu a fost ceva ce am știut eu, ci a fost Ceva la care eu m-am predat și prin care El a vorbit. Nu am fost eu, nu a fost îngerul al șaptelea, oh, nu, ci a fost manifestarea Fiului omului. Nu a fost îngerul și mesajul lui, ci a fost taina pe care a desfășurat-o Dumnezeu. Nu este un om, ci este Dumnezeu. Îngerul nu a fost Fiul omului, ci el a fost mesagerul Fiului omului. Fiul omului este Hristos, El este Acela din care vă hrăniți voi. Voi nu vă hrăniți dintr-un om, pentru că omul, cuvintele omului vor da greș, ci vă hrăniți din Cuvântul-Trup sigur al Fiului omului.

Dacă nu te-ai hrănit încă pe deplin cu fiecare Cuvânt astfel ca să-ți dea tărie să zbori deasupra tuturor acestor denomițiuni și lucruri ale lumii, o vei face de data aceasta, în timp ce ne rugăm?

Tată scump, acesta este un lucru greu. Nu este ușor pentru un muritor s-o facă. Tu cunoști toate lucrurile, de aceea, Te rog, Dumnezeule scump, nu lăsa să nu se înțeleagă greșit. Îngăduie ca oamenii să umble în Lumina Cuvântului Tău.

Dumnezeule Tată, eu nu știu care sunt cei aleși, dar Tu știi. Eu nu știu când va fi venirea Ta, dar știu că Tu ai spus că atunci când va avea loc aceasta, se vor ridica acești unși falși; dar nu chiar când au pornit ei.

Moise i-a lăsat în pace pentru că nu putea face mai mult. El putea să spună numai ceea ce spuneai Tu. Astfel, Tu i-ai spus să cheme păduchi, dar atunci i-au chemat și ei. Tu i-ai spus să schimbe apa în sânge, dar au făcut-o și ei. Moise a îndeplinit, Cuvânt cu Cuvânt, ceea ce ai spus Tu, apoi, Tu ai făcut să se arate nebunia lor.

Tată, Tu încă ești Dumnezeu și Același Cuvânt a spus că aceasta se va întâmpla în zilele din urmă. Așa cum am spus duminica trecută, mulți oameni sinceri care și-au pus mâna pe Chivotul purtat de un car nou și nu pe umerii leviților, au căzut morți: „morți în păcate și fărădelegi,” fiindcă argumentează împotriva propriei lor conștiințe.

Mulți predicatori stau în biroul lor, citesc acel Cuvânt și dau pagina repede; ei se

abțin să spună Adevărul, deoarece știu că își vor pierde poziția socială în fața oamenilor, în fața bisericii lor și în fața denominațiunii lor. Dumnezeuule, ajută-ne să nu facem niciodată aceasta!

Curăță inima noastră de toată murdăria lumii! Doamne, eu stau gata pentru curățire. Stau gata împreună cu această biserică, cu toți cei care ascultă aici înăuntru și cu oricine va asculta această bandă. Doamne, eu stau și cer curățire. Du-mă la casa Olarului și sfărâmă-mă, modelează-mă și fă-mă un slujitor după voia Ta.

Doamne Isuse, așa cum a spus Isaia, eu „*sunt un om cu buze necurate, locuiesc în mijlocul unui popor tot cu buze necurate; vai de mine, pentru că văd descoperirea lui Dumnezeu manifestată*”, așa cum a văzut el Îngerii în Templu! Eu văd timpul sfârșitului, Doamne, și spun: „Vai de mine și de familia mea, vai de mine și de poporul meu!” O Dumnezeuule veșnic, ai milă de noi, fiindcă mă rog pentru mine însumi și pentru popor. Nu ne lăsa să pierim cu cei ce nu cred, ci îngăduie ca noi să trăim cu credincioșii.

Doamne, fiecare denominațiune, fiecare bărbat sau femeie... Eu nu pot să-Ți cer să binecuvântezi o denominațiune, când știu că Tu ești împotriva ei, ci pot spune doar: Doamne, dacă ai vreuna dintre oile Tale printre ei, fie ca ea să audă această bandă! Îngăduie că ei să audă Aceasta, Doamne, să înțeleagă cu înțelegerea pe care le-o vei da Tu, să iasă afară și să Te primească pe Tine. Îngăduie ca ei să nu fie amăgiți prin orbirea și tradiția acestei zile; să nu încerce să mănânce un stârv rămas din altă zi, ci să ia Cuvântul!

În acest fel Te-au răstignit fariseii, Doamne. Ei au luat stârvul rămas din ziua lui Moise și au încercat să se bucure asupra lui, după ce Tu le-ai dat în pustie modelul de mană proaspătă, căzută în fiecare seară, adică în fiecare generație. Acela este locul în care au eșuat ei. Au fost otrăviți, i-a omorât faptul că au mâncat hrana aceea contaminată.

Spiritual, ea face și astăzi același lucru: îi omoară, spiritual, cu o denominațiune.

Dumnezeule scump, ajută-ne în Numele lui Isus Hristos, pentru că totul este în mâna Ta.

Noi vom cânta, în timp ce stăm capetele plecate și voi vă veți decide. Vreți să mergeți tot drumul?

Îl pot auzi pe al meu Mântuitor cum mă cheamă...

(și El este Cuvântul)... Pot să-L aud.

„Oh, eu am rătăcit multă vreme, dar, într-adevăr, Îl aud chiar acum: *„Veniți la Mine, voi toți cei ce băjbâiți!”* Auziți, *„Luați-vă crucea și urmați-Mă zilnic!”* Da, *„chiar de-ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău... Jos la pășuni verzi și umbroase, și lângă ape liniștite.”*

Unde El mă conduce, eu...

„Doamne, eu văd acea nebunie trinitariană. Văd toată lumea semănată în ea; neghina crește pretutindeni, dar acolo unde mă conduci acum, Doamne, voi fi ca cei din Fapte 19: *„Când au auzit Aceasta, ei au fost botezați din nou în Numele lui Isus Hristos.”*

... Îl urmez, (Eu am mers o parte din drum, Doamne, suficient ca să Te primesc.)

Acum voi merge cu El tot drumul. (Fratele Branham începe să fredoneze „Unde El Mă Conduce”).

Dumnezeule scump, sunt încredințat că aceasta vine din inima mea. Sunt încredințat că vine din inima fiecăruia care cântă acum, și poate din a multora care vor auzi această bandă, care nu sunt prezenți aici sau nu o aud acum. Doamne, fie ca noi să vrem, indiferent de preț. Așa cum se spune: „Ca un om care merge să întâmpine o altă armată, un soldat, un rege; mai întâi se așează și își face socoteala dacă este în stare să o facă; poate el să renunțe la lucrurile lumii? Puteți voi să renunțați la lucrurile lumii și să vă înrolați în armata Cuvântului lui Dumnezeu scris, să mășăluți cu soldații Lui, să zburăți cu vulturii Lui?”

Doamne, dă-ne aceasta, în Numele lui Isus.

Credeți? Îl acceptați? În ordine. Cu voia Domnului, deseară ne vom întâlni din nou aici. Credeți că Acesta este Adevărul? (Adunarea spune: „Amin.”). Este suficient de clar? („Amin.”).

Atunci ia Numele lui Isus cu tine,

Copil al durerii și al nenorocirii;

El bucurie și pace îți va da,

Ia-l oriunde...

Acum dați mâinile cu cel de lângă voi acum.

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului, nădejdea pământului,

bucuria Cerului;

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria Cerului.

La Numele lui Isus ne plecăm,

Căzând prosternați la picioarele Lui,

Împărat al împăraților în Ceruri noi Îl vom încorona. (Atunci, El este Dumnezeu)

Când călătoria noastră se va încheia.

Nume scump, Nume scump,

O, ce dulce! O, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria Cerului;

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria Cerului.

Presupun că în dimineața aceasta au fost prezentați toți predicatorii.

Văzând aceste Scripturi stând chiar aici înaintea voastră, un om s-a rugat toată săptămâna, întrebându-se ce se va întâmpla. „*Vai de mine,*” a zis Pavel: „*dacă nu predic Evanghelia.*” Iar când a ajuns la capătul drumului, a spus: „*Eu nu m-am ferit să vă vestesc tot Planul lui Dumnezeu, așa cum mi l-a dat El.*”

Uneori, eu uit să fac unele lucruri, uit să prezint, să binecuvânteț copiii.

Billy mi-a spus că zilele trecute a venit un om care i-a spus: „Vin aici de doi ani cu copilul la binecuvântare.”

„Să nu gândești rău despre aceasta”, i-a răspuns Billy, „pentru că și eu am un copil în vârstă de un an și încă nu l-a binecuvântat nici pe el. Probabil voi aștepta ca băiatul să fie destul de mare ca să pășească el însuși acolo sus.”

Frate și soră, noi știm un singur lucru: că trebuie să ne aducem copiii la binecuvântare.

Ar trebui să-i botezăm pe toți. Acolo este un bazin, *aici este apa*. Ce vă oprește, dacă nu sunteți botezați? Apa este aici. Veniți chiar acum! Nu așteptați până deseară, veniți chiar acum! Aici este un bărbat care va boteza pe oricine s-a pocăit și a făcut mărturisirea. Chiar dacă ați fost botezați de doisprezece ori, ei vă vor boteza în Numele lui Isus Hristos pentru iertarea păcatelor. Vedeți? Noi avem aceasta.

Vedeți, Mesajul este pe inima mea și trebuie să-L vestesc. Acesta-i singurul meu scop, indiferent ce spune soția mea, copiii mei, păstorul meu sau oricine altcineva. Acesta este Domnul meu, iar eu trebuie să spun aceasta afară. Acesta-i singurul meu scop.

De multe ori eu nu-i recunosc pe predicatori. Poate doar pe fratele nostru, fratele Neville, un om scump. Pe ceilalți frați care stau aici, ne bucurăm să-i avem printre noi.

Fraților, să nu credeți că noi nu suntem de acord cu voi, doar ca să fim deosebiți. Probabil că mulți dintre voi de aici sunteți predicatori trinitarieni. Noi nu vrem să fim supărați cu voi, fiindcă vă iubim. Dacă nu v-aș iubi, nu aș pleca din această biserică până când nu aș îngenunchea și aș zice: „Dumnezeule, pune-mă într-o stare corectă!” Eu nu vreau ca duhul acela arogant și egoist să fie amestecat cu al meu, ci vreau ca duhul meu să fie curat și pur, cu dragoste frățească, sfânt, având Duhul Sfânt. Dacă cineva mi-a făcut ceva rău, este în ordine, și deși aș avea dreptul să le-o întorc înapoi, eu nu vreau aceasta în viața mea. Eu vreau să am dragoste. Vreau să fiu gata să îndrept cu dragoste, cu dragostea care răspunde cu siguranță acolo afară.

Eu nu vreau să fiu deosebit. Metodist, baptist, catolic, prezbiterian, orice ai fi, eu nu spun aceste lucruri ca să fiu deosebit sau ca să fiu arogant. Dacă am făcut-o, înseamnă că sunt un fățarnic și ar trebui să fiu aici jos la acest altar, rugându-mă lui Dumnezeu.

Dar eu spun aceasta din dragoste și pentru că văd încotro mergeți. Nu spun aceasta de la mine însumi și nu este o presupunere a mea, ci este „Așa vorbește Domnul”. Acesta este Adevărul și vă iubesc pentru acele lucruri. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Înainte de a pleca, haideți să mai cântăm o strofă din această cântare. Am vrea să fiți aici și deseară, dacă puteți. Dacă nu puteți, Dumnezeu să fie cu voi până ne întâlnim. Rugăciunea noastră este ca Dumnezeu să vă binecuvânteze și să vă dea partea cea mai bună din Țara Lui.

Luați Numele lui Isus... - Amin -